

รายงานสรุปสำหรับผู้บริหาร (Executive Summary)
โครงการพัฒนาพื้นที่อย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุน
ในจังหวัดที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโตสูง
(ภายใต้ค่าใช้จ่ายการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุน)

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พฤษภาคม 2558

คำนำ

รายงานสรุปสำหรับผู้บริหาร (Executive Summary) ฉบับนี้ เป็นการสรุปภาพรวมของการดำเนินการและผลการดำเนินการ ตามข้อกำหนดและขอบเขตการจ้างที่ปรึกษา โครงการพัฒนาพื้นที่อย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุนในจังหวัดที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโตสูง (ภายใต้ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุน)

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

พฤษภาคม 2558

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

สารบัญภาพ

สารบัญตาราง

1. บทนำ	1
1.1 หลักการและเหตุผล	1
1.2 วัตถุประสงค์	2
1.3 พื้นที่เป้าหมายและกลุ่มเป้าหมาย	2
1.4 ผลผลิต/ผลลัพธ์	2
1.5 แนวทางการดำเนินงานโครงการ	2
ผังขั้นตอนการดำเนินงาน ความเชื่อมโยงและผลผลิต 7 ขั้นตอนหลัก	3
2. กิจกรรมเปิดตัวโครงการ	4
2.1 กลุ่มจังหวัด นครราชสีมา ขอนแก่น และสระบุรี	4
2.2 กลุ่มจังหวัดกาญจนบุรี สุพรรณบุรี และเพชรบุรี	4
2.3 กลุ่มจังหวัดปราจีนบุรี และฉะเชิงเทรา	5
3. การระดมความคิดเห็น	6
3.1 จังหวัดนครราชสีมา	6
3.2 จังหวัดขอนแก่น	6
3.3 จังหวัดสระบุรี	6
3.4 จังหวัดกาญจนบุรี	6
3.5 จังหวัดเพชรบุรี	7
3.6 จังหวัดสุพรรณบุรี	7
3.7 จังหวัดปราจีนบุรี	7
3.8 จังหวัดฉะเชิงเทรา	7
3.9 สรุปปัญหาและข้อเสนอแนะในพื้นที่	8
จังหวัดนครราชสีมา	8
จังหวัดขอนแก่น	9
จังหวัดปราจีนบุรี	9
จังหวัดฉะเชิงเทรา	10

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
จังหวัดสระบุรี	10
จังหวัดกาญจนบุรี	11
จังหวัดสุพรรณบุรี	12
จังหวัดเพชรบุรี	13
4. การศึกษาและวิเคราะห์	15
5. เครื่องมือ IT และโปรแกรม GIS องค์ประกอบในการศึกษา	22
6. การรับฟังความคิดเห็น	24
6.1 กลุ่มจังหวัดนครราชสีมา	24
6.2 กลุ่มจังหวัดขอนแก่น	24
6.3 กลุ่มจังหวัดปราจีนบุรี	24
6.4 กลุ่มจังหวัดฉะเชิงเทรา	24
6.5 กลุ่มจังหวัดสระบุรี	25
6.6 กลุ่มจังหวัดกาญจนบุรี	25
6.7 กลุ่มจังหวัดสุพรรณบุรี	25
6.8 กลุ่มจังหวัดเพชรบุรี	25
6.9 สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	26
7. การจัดทำแผนพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรม	28
8. สัมมนาเผยแพร่ผลการดำเนินงาน	53
8.1 กลุ่มจังหวัดนครราชสีมา จังหวัดขอนแก่นและจังหวัดสระบุรี	53
8.2 กลุ่มจังหวัดปราจีนบุรีและจังหวัดฉะเชิงเทรา	53
8.3 กลุ่มจังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสุพรรณบุรีและจังหวัดเพชรบุรี	54
8.4 สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ	54

สารบัญภาพ

		หน้า
แผนภาพที่ 1	สัดส่วนของ GPP ภาคอุตสาหกรรมในแต่ละจังหวัดปี พ.ศ.2555 (ร้อยละ)	15
แผนภาพที่ 2	แสดงลักษณะของ Cluster ตามประเภทอุตสาหกรรมทั้ง 8 ประเภท	18
แผนภาพที่ 3	แสดงอุปกรณ์และการติดตั้งเพื่อใช้งานการวิเคราะห์	23
แผนภาพที่ 4	การนำโปรแกรม GIS และ ระบบฐานข้อมูลวิเคราะห์การกระจายตัว และสร้างแบบจำลอง	23
แผนภาพที่ 5	พื้นที่ที่มีศักยภาพในจังหวัดกาญจนบุรี	29
แผนภาพที่ 6	พื้นที่ที่มีศักยภาพในจังหวัดขอนแก่น	30
แผนภาพที่ 7	พื้นที่ที่มีศักยภาพในจังหวัดฉะเชิงเทรา	31
แผนภาพที่ 8	พื้นที่ที่มีศักยภาพในจังหวัดนครราชสีมา	32
แผนภาพที่ 9	พื้นที่ที่มีศักยภาพในจังหวัดปราจีนบุรี	33
แผนภาพที่ 10	แสดงพื้นที่ที่มีศักยภาพในจังหวัดเพชรบุรี	34
แผนภาพที่ 11	แสดงพื้นที่ที่มีศักยภาพในจังหวัดสระบุรี	35
แผนภาพที่ 12	แสดงพื้นที่ที่มีศักยภาพในจังหวัดสุพรรณบุรี	36

สารบัญตาราง

		หน้า
ตารางที่ 1	ข้อมูลจำนวนโรงงานอุตสาหกรรม	16
ตารางที่ 2	ข้อมูลจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมแยกตามอุตสาหกรรมสำคัญ 8 ประเภท	17
ตารางที่ 3	ข้อมูลจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมประเภทอาหารและเครื่องดื่ม แยกรายจังหวัด	37
ตารางที่ 4	ข้อมูลจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมประเภทยานยนต์และชิ้นส่วน ยานยนต์	37
ตารางที่ 5	ข้อมูลจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมประเภทยางและผลิตภัณฑ์ยาง	38
ตารางที่ 6	ข้อมูลจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมประเภทไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	38
ตารางที่ 7	ข้อมูลจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมประเภทสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	39
ตารางที่ 8	ข้อมูลจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมประเภทแม่พิมพ์	39
ตารางที่ 9	ข้อมูลจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมประเภทพลังงานหมุนเวียน/ทดแทน	40
ตารางที่ 10	ข้อมูลจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมประเภทอัญมณีและเครื่องประดับ	40
ตารางที่ 11	ข้อมูลจำนวนระวางที่มีศักยภาพและประเภทอุตสาหกรรมที่เหมาะสม แยกรายจังหวัด	41
ตารางที่ 12	SWOT ของจังหวัดกาญจนบุรี	41
ตารางที่ 13	SWOT ของจังหวัดขอนแก่น	43
ตารางที่ 14	SWOT ของจังหวัดฉะเชิงเทรา	44
ตารางที่ 15	SWOT ของจังหวัดนครราชสีมา	45
ตารางที่ 16	SWOT ของจังหวัดปราจีนบุรี	47
ตารางที่ 17	SWOT ของจังหวัดเพชรบุรี	48
ตารางที่ 18	SWOT ของจังหวัดสระบุรี	50
ตารางที่ 19	SWOT ของจังหวัดสุพรรณบุรี	51

รายงานสรุปสำหรับผู้บริหาร

โครงการพัฒนาพื้นที่อย่างมีศักยภาพ

เพื่อรองรับการลงทุนในจังหวัดที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโตสูง

1. บทนำ

1.1 หลักการและเหตุผล

แผนนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มอัตราการผลิตภาพและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดและภูมิภาค รวมทั้งการเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยเพิ่มโอกาสการส่งออกและการจ้างงาน ปัจจุบันอุตสาหกรรมของประเทศไทยมีส่วนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ โดยก่อให้เกิดการเติบโตทางเศรษฐกิจของเมือง มีการสร้างงานของประชาชนในชุมชนก่อให้เกิดรายได้สำหรับท้องถิ่น และเป็นพื้นฐานที่จำเป็นในการเพิ่มอัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจสำหรับภูมิภาคในอนาคต โดยมีแรงผลักดันด้านแผนพัฒนายุทธศาสตร์อื่นที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ นโยบายผังเมืองการใช้ที่ดิน ดังนั้น แผนนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมจะต้องมีความสอดคล้องกับเป้าหมายยุทธศาสตร์อุตสาหกรรมของประเทศ และนโยบายระดับท้องถิ่น แต่การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมในพื้นที่ของจังหวัดก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของชุมชน ซึ่งมักเกิดความขัดแย้งระหว่างอุตสาหกรรมและชุมชน รวมทั้งหน่วยงานภาครัฐ และองค์กรต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการวางแผนพัฒนา ดังนั้น การจัดทำแผนพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัด นอกจากการศึกษาขอบเขตและรายละเอียดของพื้นที่อุตสาหกรรมสภาพแวดล้อมของพื้นที่อุตสาหกรรมที่มีความสัมพันธ์กับเมือง แผนนโยบายต่างๆ ที่มีในปัจจุบันศักยภาพและความสามารถในการรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมในอนาคตแล้ว ยังต้องคำนึงถึงความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ที่จะพัฒนา

การพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้นโยบายเศรษฐกิจ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจภาคอุตสาหกรรมยุทธศาสตร์การสร้างความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน ซึ่งในปี 2557 รัฐบาลได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy) ไว้ในประเด็นเพื่อแก้ไขปัญหา หรือลดข้อขัดแย้งของสังคม ระหว่างชุมชนและภาคอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มเป็นปัญหายุทธศาสตร์ที่ 2 เรื่อง แผนการใช้ที่ดิน (Zoning) เพื่ออุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนโดยมุ่งแก้ไขปัญหาและเสริมสร้างความแข็งแกร่งของภาคอุตสาหกรรมไทยภายใต้นโยบาย อุตสาหกรรมและชุมชนอยู่ร่วมกันได้อย่างปรกติสุข โดยมีเป้าหมายที่รุนแรงมากขึ้นเป็นลำดับ ได้แก่ การไม่ยอมรับของชุมชนในอุตสาหกรรมที่จำเป็นต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมต้นน้ำ ได้แก่ อุตสาหกรรมปิโตรเคมี อุตสาหกรรมพลังงานทดแทน โรงงานผลิตไฟฟ้า เป็นต้น

ดังนั้น กรมโรงงานอุตสาหกรรมจึงจัดทำโครงการศึกษาศักยภาพการใช้พื้นที่เพื่ออุตสาหกรรมในจังหวัดที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโตสูง เพื่อจัดเตรียมพื้นที่ที่มีศักยภาพสำหรับการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมประเภทต่างๆ โดยมีการเชื่อมโยงภาคการผลิตอุตสาหกรรมสู่ประชาคมอาเซียน (AEC) โดยมีแผนงานการบริหารจัดการด้าน Logistics และสิ่งแวดล้อมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของภาคอุตสาหกรรมในแต่ละสาขา รวมทั้งแผนงานการกำกับควบคุมโรงงานมิให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

1.2 วัตถุประสงค์

จัดทำแผนพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรม ที่สอดคล้องกับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และโครงสร้างสาธารณูปโภคพื้นฐานของจังหวัดที่มีอัตราการเติบโตสูงในปัจจุบัน

1.3 พื้นที่เป้าหมายและกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มอุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดที่มีการเจริญเติบโตสูงจำนวน 8 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น กาญจนบุรี เพชรบุรี ปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา สุพรรณบุรี และสระบุรี

1.4 ผลผลิต/ผลลัพธ์

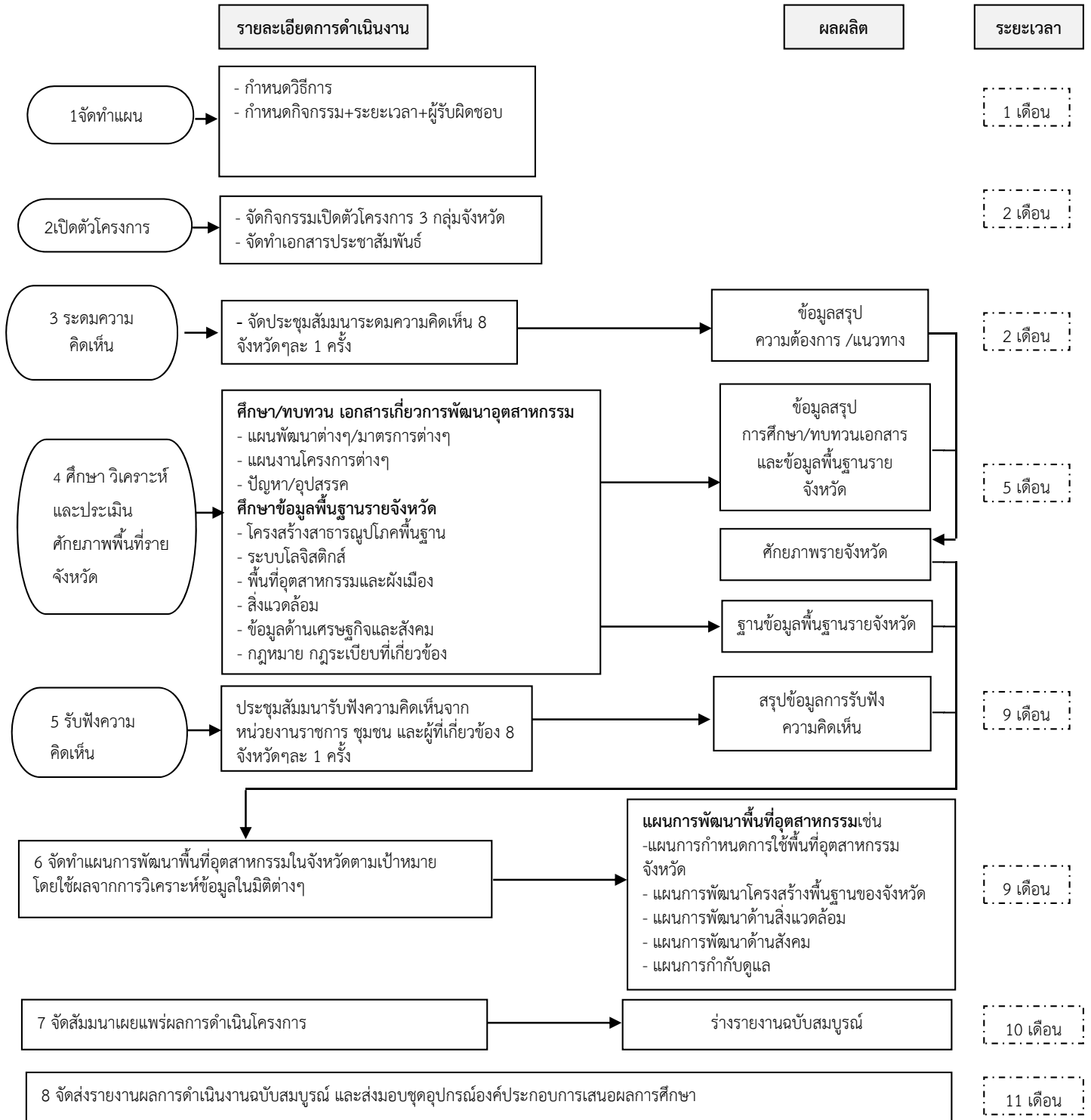
1. มีแผนพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรม
2. เพื่อเสริมสร้างความแข็งแกร่งของอุตสาหกรรมให้มีความสมดุลและยั่งยืน
3. เพื่อเสริมสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนที่มีต่อภาคอุตสาหกรรมให้มากยิ่งขึ้น

1.5 แนวทางการดำเนินงานโครงการ

ในการดำเนินงานโครงการพัฒนาพื้นที่อย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุน ในจังหวัดที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโตสูง ภายใต้ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุน ในครั้งนี้จะใช้ระยะเวลาในการดำเนินงาน 11 เดือนนับถัดจากวันที่ลงนามในสัญญาจ้างโดยมีรายละเอียดของกิจกรรมที่มีความสอดคล้อง ดังที่ปรากฏในผังขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

ผังขั้นตอนการดำเนินงาน ความเชื่อมโยง และผลผลิต 7 ขั้นตอนหลัก

โครงการพัฒนาพื้นที่อย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุนในจังหวัดที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโตสูง (ภายใต้ค่าใช้จ่ายการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุน)

2. กิจกรรมเปิดตัวโครงการ

2.1 กลุ่มจังหวัด นครราชสีมา ขอนแก่น และสระบุรี

จัดงานเปิดตัวที่จังหวัดนครราชสีมา ในวันที่ 28 สิงหาคม 2557 ที่ห้องออร์พิม โรงแรมสีมาธานี โดยมี

- นายพสุ โลหารชุน อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมเป็นประธานกล่าวเปิดงาน
- นายชยาวุธ จันทร รองผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา กล่าวต้อนรับ
- นายศักดิ์ดา พันธุ์กล้า รองอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม กล่าวรายงาน

จำนวนผู้เข้าร่วมงานมีดังนี้

- ผู้เข้าร่วมงาน VIP ร่วมเป็นเกียรติในงาน จำนวน 5 คน
- ผู้เข้าร่วมงานอื่นๆ รวมทั้งสิ้น 228 คน จำแนกเป็น
  - จังหวัดนครราชสีมา
    - ส่วนราชการ 18 คน
    - ผู้ประกอบการ 32 คน
    - ภาคประชาชน 69 คน
  - จังหวัดขอนแก่น
    - ส่วนราชการ 9 คน
    - ผู้ประกอบการ 9 คน
    - ภาคประชาชน 8 คน
  - จังหวัดสระบุรี
    - ส่วนราชการ 10 คน
    - ผู้ประกอบการ 8 คน
    - ภาคประชาชน 14 คน
  - กระทรวงอุตสาหกรรม/กรมโรงงาน 29 คน
  - สื่อมวลชน จำนวน 22 คน / 19 สำนัก

2.2 กลุ่มจังหวัดกาญจนบุรี สุพรรณบุรี และเพชรบุรี

จัดงานเปิดตัวจังหวัดกาญจนบุรี ในวันที่ 2 กันยายน 2557 ที่ห้องสังขละ 1 โรงแรมริเวอร์แคว 57 โดยมี

- นายศักดิ์ดา พันธุ์กล้า รองอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมเป็นประธานกล่าวเปิดงาน
- นายภาคพล แก้วประพาฬ รองผู้ว่าราชการจังหวัดกาญจนบุรีกล่าวต้อนรับ
- รอ.ธเนศ จันทกลิน ผอ.สสส.กรอ.กล่าวรายงาน

จำนวนผู้เข้าร่วมงานมีดังนี้

- ผู้เข้าร่วมงาน VIP ร่วมเป็นเกียรติในงาน จำนวน 12 คน
- ผู้เข้าร่วมงานอื่นๆ รวมทั้งสิ้น 202 คน จำแนกเป็น
  - จังหวัดกาญจนบุรี
    - ส่วนราชการ 15 คน
    - ผู้ประกอบการ 12 คน
    - ภาคประชาชน 78 คน
  - จังหวัดสุพรรณบุรี
    - ส่วนราชการ 15 คน
    - ผู้ประกอบการ 10 คน
    - ภาคประชาชน 6 คน
  - จังหวัดเพชรบุรี
    - ส่วนราชการ 14 คน
    - ผู้ประกอบการ 5 คน
    - ภาคประชาชน 6 คน
  - กระทรวงอุตสาหกรรม/กรมโรงงาน 17 คน
  - สื่อมวลชน จำนวน 24 คน / 22 สำนัก

2.3 กลุ่มจังหวัดปราจีนบุรี และฉะเชิงเทรา

จัดงานเปิดตัวที่จังหวัดปราจีนบุรี ในวันที่ 4 กันยายน 2557 ที่ห้องธารทิพย์ โรงแรมแคนทารี กบินทร์บุรี โดยมี

- นายศักดิ์ พันกล้า รองอธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรมเป็นประธานกล่าวเปิดงาน
- นายวีร์รุธ ปุตระเศรษฐี รองผู้ว่าราชการจังหวัดปราจีนบุรี กล่าวต้อนรับ
- รอ.ธเนศ จันทกลื่น ผอ.สสส.กรอ.กล่าวรายงาน

จำนวนผู้เข้าร่วมงานมีดังนี้

- ผู้เข้าร่วมงาน VIP ร่วมเป็นเกียรติในงาน จำนวน 5 คน
- ผู้เข้าร่วมงานอื่นๆ รวมทั้งสิ้น 143 คน จำแนกเป็น
  - จังหวัดปราจีนบุรี
    - ส่วนราชการ 23 คน
    - ผู้ประกอบการ 14 คน
    - ภาคประชาชน 59 คน
  - จังหวัดฉะเชิงเทรา
    - ส่วนราชการ 9 คน
    - ผู้ประกอบการ 13 คน
    - ภาคประชาชน 8 คน
  - กระทรวงอุตสาหกรรม/กรมโรงงาน 11 คน
  - สื่อมวลชน จำนวน 6 คน / 6 สำนัก

3. การระดมความคิดเห็น

3.1 จังหวัดนครราชสีมา

จัดกิจกรรมระดมความคิดเห็น จังหวัดนครราชสีมา ในวันที่ 28 สิงหาคม 2557 ห้องออร์พิม โรงแรมสีมาธานี โดยมี ผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นรวมทั้งสิ้น 48 คน จำแนกตามหน่วยงานได้ดังนี้

- ส่วนราชการ 3 หน่วยงาน จำนวน 4 คน
- หน่วยงานเอกชน/ผู้ประกอบการ 12 หน่วยงาน จำนวน 17 คน
- ภาคประชาชน 9 หน่วยงาน จำนวน 27 คน

3.2 จังหวัดขอนแก่น

จัดกิจกรรมระดมความคิดเห็น จังหวัดขอนแก่น ในวันที่ 29 สิงหาคม 2557 ที่ห้องประชุม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดขอนแก่น โดยมี ผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นรวมทั้งสิ้น 34 คน จำแนกตามหน่วยงานได้ดังนี้

- ส่วนราชการ 10 หน่วยงาน จำนวน 12 คน
- หน่วยงานเอกชน/ผู้ประกอบการ 8 หน่วยงาน จำนวน 8 คน
- ภาคประชาชน 13 หน่วยงาน จำนวน 14 คน

3.3 จังหวัดสระบุรี

จัดกิจกรรมระดมความคิดเห็น จังหวัดสระบุรี ในวันที่ 29 สิงหาคม 2557 ที่ห้องประชุม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรี โดยมี ผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นรวมทั้งสิ้น 28 คน จำแนกตามหน่วยงานได้ดังนี้

- ส่วนราชการ 6 หน่วยงาน จำนวน 6 คน
- หน่วยงานเอกชน/ผู้ประกอบการ 11 หน่วยงาน จำนวน 12 คน
- ภาคประชาชน 4 หน่วยงาน จำนวน 10 คน

3.4 จังหวัดกาญจนบุรี

จัดกิจกรรมระดมความคิดเห็น จังหวัดกาญจนบุรี ในวันที่ 2 กันยายน 2557 ที่ห้องสังขละ 1 โรงแรมริเวอร์แคว จังหวัดกาญจนบุรี โดยมี ผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นรวมทั้งสิ้น 76 คน จำแนกตามหน่วยงานได้ดังนี้

- ส่วนราชการ 12 หน่วยงาน จำนวน 14 คน
- หน่วยงานเอกชน/ผู้ประกอบการ 7 หน่วยงาน จำนวน 8 คน
- ภาคประชาชน 20 หน่วยงาน จำนวน 54 คน

3.5 จังหวัดเพชรบุรี

จัดกิจกรรมระดมความคิดเห็น จังหวัดเพชรบุรี ในวันที่ 3 กันยายน 2557 ที่ห้องประชุม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดเพชรบุรี โดยมี ผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นรวมทั้งสิ้น 25 คน จำแนกตามหน่วยงานได้ดังนี้

- ส่วนราชการ 11 หน่วยงาน จำนวน 13 คน
- หน่วยงานเอกชน/ผู้ประกอบการ 5 หน่วยงาน จำนวน 7 คน
- ภาคประชาชน 2 หน่วยงาน จำนวน 5 คน

3.6 จังหวัดสุพรรณบุรี

จัดกิจกรรมระดมความคิดเห็น จังหวัดสุพรรณบุรี ในวันที่ 3 กันยายน 2557 ที่ห้องประชุม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุพรรณบุรี โดยมี ผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นรวมทั้งสิ้น 24 คน จำแนกตามหน่วยงานได้ดังนี้

- ส่วนราชการ 12 หน่วยงาน จำนวน 14 คน
- หน่วยงานเอกชน/ผู้ประกอบการ 7 หน่วยงาน จำนวน 7 คน
- ภาคประชาชน 1 หน่วยงาน จำนวน 3 คน

3.7 จังหวัดปราจีนบุรี

จัดกิจกรรมระดมความคิดเห็น จังหวัดปราจีนบุรี ในวันที่ 4 กันยายน 2557 ที่ห้องธารทิพย์ โรงแรมแคนทารี กบินทร์บุรี จังหวัดปราจีนบุรี โดยมี ผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นรวมทั้งสิ้น 40 คน จำแนกตามหน่วยงานได้ดังนี้

- ส่วนราชการ 5 หน่วยงาน จำนวน 7 คน
- หน่วยงานเอกชน/ผู้ประกอบการ 7 หน่วยงาน จำนวน 9 คน
- ภาคประชาชน 12 หน่วยงาน จำนวน 24 คน

3.8 จังหวัดฉะเชิงเทรา

จัดกิจกรรมระดมความคิดเห็น จังหวัดฉะเชิงเทรา ในวันที่ 5 กันยายน 2557 ที่ห้องประชุม สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยมี ผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นรวมทั้งสิ้น 25 คน จำแนกตามหน่วยงานได้ดังนี้

- ส่วนราชการ 4 หน่วยงาน จำนวน 4 คน
- หน่วยงานเอกชน/ผู้ประกอบการ 13 หน่วยงาน จำนวน 13 คน
- ภาคประชาชน 1 หน่วยงาน จำนวน 8 คน

3.9 สรุปปัญหาและข้อเสนอแนะในพื้นที่

จังหวัดนครราชสีมา

1. ควรให้มีการสร้างโรงงานกำจัดขยะในแต่ละอำเภอ เนื่องจากปัญหาจากการที่มีปริมาณขยะสะสมมาก
2. พื้นที่จังหวัดนครราชสีมาต้องการอุตสาหกรรมเกษตรที่เชื่อมโยงกับอาหาร
3. ทางเลือกของอุตสาหกรรมควรมีการปรับสภาพผังเมืองให้เหมาะสมกับพื้นที่ โดยมีการกำหนดกติกา และข้อกำหนดในการอยู่ร่วมกัน (องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น สาธารณสุขจังหวัด ชุมชนในพื้นที่ หน่วยงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม) ในการกำหนดพื้นที่การตั้งภาคอุตสาหกรรม หรือ ยกเลิกประกอบการอุตสาหกรรม
4. สนใจจะเป็นจังหวัดที่มีการจัดตั้งอุตสาหกรรม Medical Hub (ด้าน Spa) หรืออุตสาหกรรมช้อปปิ้ง
5. ควรให้ชุมชนมีส่วนร่วมดูแลเพื่อให้เกิดอุตสาหกรรมสะอาด
6. ควรพิจารณาเพิ่มในส่วนของอุตสาหกรรมถ่านหิน ที่เป็นอุตสาหกรรมต้นทุนราคาถูก และสะอาด
7. ควรมีการส่งเสริมการผลิตพลังงานหมุนเวียน พลังงานทดแทนที่หามาจากวัตถุดิบจากพื้นที่จังหวัด นครราชสีมา เช่น ฝาง ฝืน เหง้ามันสำปะหลัง เพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า ซึ่งในจังหวัดนครราชสีมา มี วัตถุดิบ ที่สามารถผลิตโซลาร์เซลล์ โซลาร์ฟาร์ม และโซลาร์รูฟ (ใช้ในครัวเรือน)
8. การจัดรับฟังความคิดเห็นในการกำหนดพื้นที่เพื่อรองรับการลงทุนในจังหวัด ควรมีข้อมูลพื้นฐาน ภาพรวมของแต่ละพื้นที่ว่าปัจจุบันมีอุตสาหกรรมประเภทใดบ้าง มีต้นทุนวัตถุดิบอะไรเพื่อ ประกอบการพิจารณาที่สามารถเสนอความคิดเห็นร่วมกันโดยมีหลักฐานประกอบชัดเจน
9. การสร้างความรู้ความเข้าใจกับการมีอุตสาหกรรมร่วมกับประชาชน ในด้านการก่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างอาชีพมากกว่าความหวาดกลัวในสิ่งที่ได้ยินมาจากบทเรียนของอำเภอน้ำพอง
10. การจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรม ให้มีการเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้น เพราะประชาชนมีการรับรู้ น้อยมาก
11. การกำหนดพื้นที่อุตสาหกรรมควรดูตัวอย่างการจัดทำกระบวนการให้เหมือนกับบริษัท ปตท.ที่มีการ ขยายเขต NGV จะมีข้อมูลประกอบมาให้คนในพื้นที่เลือกข้อมูลในการตัดสินใจร่วมกัน
12. ควรมองภาคการเกษตร เพื่อกำหนดเป็นอุตสาหกรรมเกษตรโดยมองธรรมชาติอุตสาหกรรมของพื้นที่ เป็นหลักไม่ใช่จับอุตสาหกรรมตัวเก่ามาปรับปรุงใหม่
13. การอนุญาตที่จะให้มีการจัดตั้งโรงงานใหม่ เสนอให้มีการเก็บข้อมูลโรงงานโลหะหนักในชั้นใต้ดินด้วย เพราะผิวดินไม่ได้ใช้น้ำบาดาล
14. เสนอให้ทุกอำเภอมีโรงงานไฟฟ้า ที่มีการควบคุมไม่ให้มีควันและกลิ่น โดยเลือกพื้นที่ให้โรงงานไฟฟ้า ที่จะเข้ามาจัดตั้งมีการจัดตั้งกองทุนทดแทน เช่น กรณีที่มีโรงงานไฟฟ้าตั้งอยู่คนในพื้นที่จะได้รับการ ทดแทนเรื่องใดบ้าง (ใช้ไฟฟ้าราคาถูก หรือมีงบประมาณในการชดเชยสิ่งที่ได้รับผลกระทบที่เสียไป)
15. การกำหนดบทบาทภาคประชาชนเพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบกับการพัฒนาอุตสาหกรรมคือตั้งแต่ ระยะเวลาเริ่มต้นในด้านการรับฟังความคิดเห็น , ระยะเวลาระหว่างการก่อสร้างโรงงาน (มีหน่วยติดตามว่ามีการ ก่อสร้างตามมาตรฐานหรือข้อกำหนดในการจัดตั้งหรือไม่) และระยะเวลาการส่งมอบ ให้มีส่วนร่วมในการ ลงพื้นที่ให้เกิดความชัดเจนและเป็นธรรมกันทุกฝ่าย
16. ควรแก้ไขในเรื่องของผลประโยชน์ระหว่างชาวบ้านกับนักการเมืองท้องถิ่น ในการรักษาสิทธิของพื้นที่ ที่จะไม่นำมาซึ่งอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดมลพิษ

จังหวัดขอนแก่น

1. การจัดทำ MOU ระหว่างทวิภาคี คือ สถานศึกษาหรือ สถาบันพัฒนาฝีมือแรงงาน ควรมีข้อกำหนดให้นักศึกษาด้านสถาบันอาชีพ มีการฝึกงานในโรงงานอุตสาหกรรมก่อนจบหลักสูตร 3 – 5 เดือนเพื่อลดการขาดแคลนฝีมือแรงงานที่มีทักษะให้กับสถานประกอบการ รวมถึงการสร้างกฎระเบียบในการทำงานในโรงงานของสถาบันการศึกษา
2. ต้องการให้มีโครงการพัฒนาต่อยอดอุตสาหกรรมที่เพิ่มมูลค่า
3. จังหวัดขอนแก่นควรเป็นจังหวัดที่เป็นศูนย์กลางกระจายสินค้า เพราะเป็น Hub ของเส้นทาง EWC
4. พื้นที่ องค์การบริหารส่วนตำบลดอนหัน เป็นพื้นที่ที่มีความพร้อมในการจัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมสีเขียว
5. การกำหนดพื้นที่อุตสาหกรรม ไม่ควรทิ้งพื้นที่ที่เป็นประวัติศาสตร์
6. ในเขตพื้นที่เมืองรายได้หลักคืออุตสาหกรรมบริการและการศึกษา ที่เป็นศูนย์กลาง EWC ต้องการเน้นให้เป็นอุตสาหกรรมสีเขียว , อุตสาหกรรมต่อเนื่องผลิตภัณฑ์เกษตร และอุตสาหกรรมบริการ
7. ทิศนคติต่ออาชีพเกษตรของสังคมไทยถูกกำหนดโดยนักการเมืองไทย ทำให้เกิดการขาดแคลนน้าเพื่อการเกษตร ในพื้นที่ที่ไม่ควรจัดตั้งอุตสาหกรรม
8. การกำหนดพื้นที่อุตสาหกรรมสามารถขอฐานข้อมูล เรื่องการวางแผนเชิงพื้นที่ ได้ที่สำนักงานสิ่งแวดล้อมภาค 4 ซึ่งมีการจัดทำแผนพัฒนาเชิงพื้นที่ด้านสิ่งแวดล้อม 12 เรื่องที่มีการประเมินด้านสิ่งแวดล้อมทางวิทยาศาสตร์ที่มาจากทฤษฎีร่วมกับการมีส่วนร่วมของพื้นที่
9. การพัฒนาพื้นที่เพื่อรองรับการลงทุนภาคอุตสาหกรรม ควรนำแผนพัฒนาอุตสาหกรรม จากสภาเกษตรกรอุตสาหกรรมแห่งชาติ มาประกอบการจัดตั้งอุตสาหกรรมเพื่อป้องกันการขาดแคลนน้าภาคการเกษตร
10. พื้นที่รอบข้างเขื่อนอุบลรัตน์เป็นพื้นที่แอ่งกระทะซึ่งเป็นพื้นที่เสี่ยงภัยที่จะเกิดน้ำท่วมไม่ควรใช้เป็นพื้นที่อุตสาหกรรม

จังหวัดปราจีนบุรี

1. มลพิษ ควันของโรงงานในอำเภอศรีมหาโพธิ์ ชุมชนมีการเข้าไปอยู่ใกล้เขตอุตสาหกรรม ควรมีการเปิดใจร่วมกันแก้ไขโดยให้ผู้ประกอบการจัดตั้งคนในส่วนของผู้ประกอบการ กำนันผู้ใหญ่บ้าน ลงพื้นที่กับชุมชน มาประชุมร่วมกันเพื่อหาแนวทางในการแก้ไขปัญหา โดยมีเครือข่ายสิ่งแวดล้อมเป็นผู้ประเมินโรงงาน
2. การก่อตั้งโรงงานให้ดูพื้นที่เพื่อไม่ให้ขวางทางน้ำ
3. อุตสาหกรรมโซล่าฟาร์ม (ผลิตกระแสไฟจากพลังงานแสงอาทิตย์) โรงงานสะอาดใช้พื้นที่ในผังเมืองสีเขียวได้ส่วนถ้ามีการผลิตกระแสไฟฟ้า ให้อยู่เฉพาะผังเมืองสีม่วง
4. อุตสาหกรรมที่สร้างงานสร้างรายได้ ไม่สามารถสร้างได้เพราะโรงงานที่มีพิษมาก มาอยู่รวมกันอาจเกิดปัญหาเหมือนมาตาพุด ให้โรงงานแสดงความจริงใจที่จะแก้ปัญหาโดยให้ปฏิบัติตามกฎหมายโรงงาน (กรณีโรงงานตรวจค่าไม่เกิน แต่มีกลิ่นขอให้ผู้ประกอบการแสดงความจริงใจในการแก้ปัญหา)
5. จังหวัดปราจีนบุรีเหมาะที่จะเป็นศูนย์โลจิสติกส์ ที่จะสร้างผลกำไรจากการนำของไปสินค้าในพื้นที่และขนส่งสินค้ากลับมา

6. สถาบันการศึกษาวิทยาลัยเทคนิคระดับปริญญาตรีต้องการให้ทำวิภาคีให้สถานประกอบการรับฝึกงานเมื่อจบแล้วให้รับเข้าทำงาน และต้องการให้สถาบันแจ้งข้อมูลรายสาขาเพื่อสามารถผลิตให้ตรงกับความต้องการ
7. กำหนดให้ชุมชนมีเครือข่ายสิ่งแวดล้อมที่มีภาคประชาชนร่วมตรวจโรงงาน โดยให้วัด โรงเรียนเป็นเครือข่ายสิ่งแวดล้อม เพื่อแจ้งกับชุมชนว่ามีข่าวสารอะไรบ้าง

จังหวัดฉะเชิงเทรา

1. ปัญหาในเขตพื้นที่ อุตสาหกรรม SMEs แปรรูปเกษตรดำเนินกิจการก่อนประกาศผังเมือง ต้องการขยายกิจการในโรงงานเก่าที่เป็นพื้นที่เดิมแต่ถูกประกาศเป็นพื้นที่สีเขียวทำให้ผู้ประกอบการที่ลงทุนกิจการเพิ่มในพื้นที่ตัวเองเกิดความเสียหาย ต้องการให้มีการพิจารณาข้อกำหนดใหม่ในส่วนประกาศท้ายกระทรวง เศรษฐกิจ 10 (3) ให้เป็นอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป
2. อุตสาหกรรมที่ใช้น้ำปริมาณมากไม่สามารถมาสร้างที่ฉะเชิงเทราได้ เพราะไม่มีน้ำดิบและน้ำใต้ดินต้องซื้อน้ำใช้และใช้น้ำคลอง
3. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรหาข้อกำหนดทางกฎหมายในการทำให้ประชากรแฝงมีการเข้ามาทำงานในพื้นที่ที่มีการขึ้นทะเบียนเพื่อสามารถจัดเก็บภาษีและอยู่ในสัดส่วนการบริหารงบประมาณด้านการเก็บขยะ การสาธารณสุข
4. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรมีการประชาคมให้โรงงานดูแลชุมชนที่อยู่รอบข้าง
5. การพัฒนาอุตสาหกรรมไม่ควรมองมูลค่า GPP ของประเทศ ควรเน้นให้อุตสาหกรรมอยู่ได้ชุมชนอยู่ได้
6. บริเวณตรงข้ามถนนบางนา-ตราด มีน้ำใต้ดินอุตสาหกรรมแปรรูปอาหารสามารถมาตั้งอยู่ได้
7. ไม่ต้องการให้อุตสาหกรรมบ้านแฝด ทาวน์เฮ้าส์ เข้ามารบกวนพื้นที่ที่ทำนาข้าว
8. ปัจจุบันเป็นที่รกร้างจากที่นา มีความพร้อมที่จะสามารถจัดตั้งโรงงานได้ถ้าต้องการให้มีการเตรียมความพร้อมด้านการรองรับการลงทุนในอุตสาหกรรมให้ประสานไปที่ท้องถิ่นเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกในพื้นที่
9. พื้นที่อุตสาหกรรมเก่าถนนสุวินทวงศ์ ยังสามารถเพิ่มอุตสาหกรรมได้
10. ให้มองพื้นที่เป็นหลักเน้น ให้มองการพัฒนาเมืองในอนาคต เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเหมือนจังหวัดสมุทรปราการและจังหวัดระยอง
11. จังหวัดฉะเชิงเทราต้องการอุตสาหกรรม ECO ใช้น้ำน้อยและสามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้

จังหวัดสระบุรี

1. การบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ทั้งด้านการก่อตั้งโรงงาน ด้านสิ่งแวดล้อม ฯลฯ ให้มีความชัดเจนและเข้มแข็ง มีบทลงโทษผู้กระทำความผิดให้ชัดเจน และเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการควรจะดำเนินการอย่างตรงไปตรงมา ชัดเจน และรวดเร็ว เพื่อแก้ปัญหาการลักลอบการปล่อยมลพิษ และการตั้งโรงงานในพื้นที่ต่าง ๆ ที่ไม่ได้รับการตรวจสอบอย่างถูกต้องและเหมาะสม
2. ควรมีการปรับผังเมืองให้สอดคล้องกับความเป็นจริง บริเวณไหนควรจะเป็นแหล่งชุมชนที่อยู่อาศัย บริเวณไหนเป็นพื้นที่อุตสาหกรรม และมีการกำหนดกติกาและข้อกำหนดในการอยู่ร่วมกัน จากหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่นท้องถิ่น ชุมชน สาธารณสุข ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม

หอการค้า อุตสาหกรรม เป็นต้น ในการแก้ปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้น หรือการขยายตัวทั้งด้าน อุตสาหกรรมและชุมชนว่าควรจะเป็นอย่างไรร่วมกัน

3. การพิจารณาถึงสภาพภูมิศาสตร์ที่เหมาะสม เช่น พื้นที่ในการก่อตั้งนิคมอุตสาหกรรมหรือ โซนนิ่ง อุตสาหกรรมควรอยู่ในบริเวณที่เป็นไต้ลม หรือไม่ควรตั้งใกล้หรืออยู่สูงกว่าแหล่งต้นน้ำ เพื่อไม่ให้ เกิดปัญหามลภาวะอย่างต่อเนื่องและกระจายไปในหลายพื้นที่
4. การออกกฎหมายหรือออกระเบียบ เพื่อให้โรงงานได้รับต้นทุนบางส่วนที่ทำให้เกิดมลภาวะ เพื่อ ไม่ให้ชุมชน หรือประชาชนเป็นผู้รับต้นทุนดังกล่าว เช่น การต้องเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาตัว กรณีที่ รับผลกระทบจากปัญหามลภาวะ ฯลฯ
5. การสร้างคณะกรรมการ หรือ คณะทำงานในลักษณะ ไตรภาคี กล่าวคือ ภาครัฐ (หน่วยงานรัฐ และ ท้องถิ่น) ภาคเอกชน (องค์กรธุรกิจ) และประชาชน (ตัวแทนจากชุมชน) ร่วมกันในการตรวจสอบ ประเมินข้อร้องเรียน และแนวทางการแก้ปัญหาต่าง ๆ ร่วมกัน เพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมของในทุก ภาคส่วนและสร้างความน่าเชื่อถือร่วมกัน
6. การส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วม หรือ มีกิจกรรมร่วมกันระหว่าง ชุมชน และโรงงาน เพื่อให้เกิดความ เข้าใจ เช่นการเปิดให้เยี่ยมชมโรงงาน การSub Contact งานบางส่วนให้ ชุมชน การร่วมมือกันจัด กิจกรรมในวันสำคัญของชุมชน หรือ โรงงาน เป็นต้น เพื่อสร้างความไว้วางใจและสร้างสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน
7. การที่รัฐและโรงงานมีการแจ้งข่าวสารประชาสัมพันธ์ ให้แก่ชุมชนอย่างทั่วถึง และ ชัดเจน เช่น กรณี โรงงานเกิดปัญหาต่าง ๆ และอาจจะมีผลกระทบต่อชุมชน อาจจะต้องทำการชี้แจง สาเหตุการเกิด ปัญหาดังกล่าว ผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นต่อชุมชน ต่อประชาชน และแนวทางการแก้ปัญหา ดังกล่าว รวมถึงระยะเวลา เพื่อให้ชุมชนเข้าใจและเฝ้าระวังได้อย่างถูกต้อง
8. กรณีที่มีการกำหนดพื้นที่ชัดเจน และพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่อุตสาหกรรม การเติบโตของชุมชนที่ ขยายเข้าไปอยู่ในพื้นที่อุตสาหกรรมดังกล่าว ควรจะมีการร่วมกันออก กฎระเบียบในการอยู่ร่วมกัน เช่น ชุมชนที่ขยายเข้าไปอยู่ในบริเวณพื้นที่อุตสาหกรรม ยินดีรับทราบถึงผลกระทบบางประการที่ อาจจะเกิดขึ้นเนื่องจากกระบวนการการผลิตหรือการดำเนินการ ซึ่งผลกระทบดังกล่าวอยู่ในปริมาณ ที่ตรวจสอบแล้วมีความเหมาะสม ชุมชนดังกล่าวอาจจะไม่สามารถเรียกร้องขอรับค่าชดเชยจาก โรงงานอุตสาหกรรมได้ เป็นต้น

จังหวัดกาญจนบุรี

1. การกำหนดพื้นที่ในการรองรับการลงทุนด้านอุตสาหกรรมควรมีการกำหนดพื้นที่ที่เหมาะสมกับ อุตสาหกรรมแต่ละประเภทเนื่องจากจังหวัดกาญจนบุรีมีพื้นที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่
2. อุตสาหกรรมเกษตรพื้นที่สีเขียวยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควรเนื่องจากเป็นเมืองท่องเที่ยว การค้า ปลีกที่มีการเข้ามาลงทุนคนภายนอกได้รับผลประโยชน์แต่ไม่ใช่ชุมชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์
3. การเตรียมการด้านแรงงานเพื่อรองรับอุตสาหกรรม การกำหนดโซนนิ่งอุตสาหกรรมแล้วควรมีการ กำหนดประเภทอุตสาหกรรมว่าต้องการแรงงานระดับใดเพื่อจะได้นำมาวางแผนในการผลิตกำลังคน และเป็นการส่งเสริมประชากรในพื้นที่ให้มีงานทำมากขึ้น

4. ต้องการให้มีการจัดทำทสรูปสิ่งแวดล้อมของจังหวัดที่มีผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมมาประกอบการจัดทำแผนรองรับภาวะฉุกเฉินโดยมีการกำหนดข้อเสนอนะ ข้อดี ข้อเสีย จากอุตสาหกรรมและการกำหนดการเยียวยา จากภาคอุตสาหกรรม อย่างเป็นรูปธรรม
5. การปรับผังเมืองควรให้มีความเหมาะสมสอดคล้องกับข้อเท็จจริง ให้มองเป็นผังเมืองจริงๆ
6. การประกาศผังเมืองรวมจะไม่เกี่ยวกับการสร้างถนน ซึ่งกรณีที่มีการติดประกาศถ้ามีปัญหาสามารถยื่นคัดค้านได้ภายใน 90 วัน (โดยต้องมีเอกสารหลักฐาน สำเนาทะเบียนบ้านประกอบการยื่นคำร้อง)
7. ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมกำหนดให้สถานประกอบการระดับ SMEs มีการให้ความรู้กับประชาชนในเรื่องการเตรียมความพร้อมด้านการเป็นแรงงานในแหล่งอุตสาหกรรม โดยเน้นการรักษาคนมากกว่ารักษาผลประโยชน์ของเจ้าของกิจการเพื่อลดการสูญเสียการประสภัย เช่นภัยคุกคาม จากสารเคมี อุบัติเหตุในสถานประกอบการด้านอุตสาหกรรม (ศูนย์ฟื้นฟูสมรรถภาพผู้ประสภัยจากอุตสาหกรรม)
8. ตำบลหนองขาว สถานอนุสรณ์สมเด็จพระนเรศวรมหาราช เป็นแหล่งที่มีการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมที่จังหวัดให้ความสำคัญ จึงไม่ต้องการให้มีอุตสาหกรรมในเขตพื้นที่นี้
9. พื้นที่อนุรักษ์เกษตรของจังหวัดกาญจนบุรี สีขาวทแยงเขียว ได้แก่ อ.ท่ามะกา อ.ท่าม่วง และ อ.พนมทวนบางส่วน
10. ในเขตพื้นที่สีเขียวไม่ควรให้มีอุตสาหกรรมที่มีมลพิษเข้ามาอยู่ในพื้นที่
11. อยากให้มีมุมมองด้านลบในด้านผลกระทบต่อสุขภาพของมนุษย์ต่อสิ่งแวดล้อมจากสารเคมีตกค้าง และผลกระทบจากการสูญเสียอวัยวะจากภาคอุตสาหกรรม
12. การสร้างถนนให้มองให้รอบด้าน (มองด้านล่าง) จ.กาญจนบุรีให้มองทางเลือกที่ ปรับเปลี่ยนผังเมืองให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงให้มองผังเมืองจริง
13. การเตรียมรองรับเส้นทางที่จะมีถนนตัดผ่านควรมีการแจ้งให้สำนักงานเขตปฏิรูปปรับปรุงเพื่อรองรับการเวนคืนให้เกษตรกรในเขตปฏิรูป
14. ถนนสายที่ 4 บางใหญ่-กาญจนบุรีน้ำร้อน กรมทางหลวงแจ้งมีการจัดทำสรุปผลการศึกษาว่ามีความเหมาะสมในพื้นที่ แต่ส่งผลกระทบต่อประชาชน อยู่ระหว่างการคัดค้านโดยเอกชนยื่นหนังสือที่สำนักนายกรัฐมนตรีเพราะผลกระทบทางด้านการเกษตรในพื้นที่ อ.ท่าม่วง
15. โยธาผังเมืองรวมผ่านการประชาคมแล้ว จะไม่มีเรื่องเกี่ยวกับถนนจะมีเฉพาะการกำหนดสี่ซึ่งปัจจุบันไม่มีเพิ่มเติม

จังหวัดสุพรรณบุรี

1. กรณีที่ผังเมืองรวมยังไม่มีมีการประกาศใช้สภาอุตสาหกรรมขอให้ทบทวนรอให้ถอดบัญชีแนบท้ายออกเพื่อรักษาชุมชนจะมีการระบุดอุตสาหกรรม 12 ประเภทจาก 100 ประเภทให้ไปอยู่ในพื้นที่สีม่วง
2. ปัญหาและอุปสรรค จากการประกาศแนบท้ายผังเมืองเรื่องสี (ผังเมืองรวม) ทำให้อุตสาหกรรมเข้ามาในพื้นที่ไม่ได้ทำให้ขาดโอกาสในการลงทุน (อ.สามชุก) สามารถเอาออกได้หรือไม่ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณา
3. อุตสาหกรรมมีการดำเนินกาในเรื่องของการมีอาสาสมัครเฝ้าระวังภัยในพื้นที่หรือไม่
4. ผลกระทบที่เกิดจากตัวบุคคล การไม่ดำเนินการตามกฎหมายและตามแผนสิ่งแวดล้อม ผู้ลงทุนต้องประกาศความพร้อมโดยมีนโยบายที่ชัดเจนเพราะถ้าไม่ดำเนินการจะทำให้เกิดปัญหาความขัดแย้งกับชุมชน

5. การพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรม ทำให้มูลค่าอุตสาหกรรมดีแต่ผู้ประกอบการ เจ้าหน้าที่ไม่รักษา กฎหมาย ขาดการกำกับดูแลตามระเบียบซึ่งทำให้เกิดการเอาเปรียบทางสังคมทำให้ประชาชน เกิดความไม่ไว้วางใจและสังคมแตกแยก ซึ่งไม่สามารถลบภาพเก่า ๆ ของอุตสาหกรรม
6. การปรับทัศนคติเรื่องคนควรมี Road Map ยาว ๆ เพื่อให้ผู้ลงทุนตระหนักและมีการจัดทำ แผนพัฒนาระบบบำบัดและแผน External Cost เพื่อให้เกิดสังคมสันติสุข (Ever Right) ไม่เกิด ความขัดแย้งกับสังคม รวมถึงการวางผังเรื่องการปรับกระบวนการทัศน์ของประชาชนในมุมมอง อุตสาหกรรม
7. ทำอย่างไรที่จะทำให้ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมมีความจริงจังในการแก้ปัญหาในการกระทำของ ตนเองโดยให้ประชาชนเข้าไปร่วมมองในโรงงาน แต่ไม่ใช่มอง CSR เป็นแค่ระบบอุปถัมภ์และเป็นตัว กลบเกลื่อนความผิดโดยไม่คิดจะแก้ไขที่ตัวปัญหาจากโรงงานอุตสาหกรรม
8. แผนควบคุมด้านสิ่งแวดล้อม ควรประกอบมุมมองด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน (ปก.จังหวัด)
9. พื้นที่ด้านข้างซึ่งอยู่ทางใต้ของจังหวัดสุพรรณบุรีมีเขตส่งเสริมอุตสาหกรรม ซึ่งสามารถเพิ่มโรงงาน อุตสาหกรรมได้ทุกประเภทเพราะห่างไกลชุมชน
10. เขตพื้นที่หนองหญ้าไซ อ.ดอนเจดีย์ พื้นที่แหล่งอุตสาหกรรมที่ไม่ใช้น้ำสามารถมาลงทุนได้
11. การปรับทัศนคติชุมชนเรื่องอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการควรมีการจัดทำแผนลงทุนด้านสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่เริ่มต้นของการเริ่มประกอบการอุตสาหกรรม
12. สิ่งที่น่าลงทุนมองภาคอุตสาหกรรมจะต้องมีความปลอดภัยในการลงทุนเป็นสำคัญ
13. ในเรื่องแผนการรองรับการลงทุนภาคอุตสาหกรรมยังขาดแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย บรรจุในแผนพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรม
14. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการศึกษาเพื่อจัดทำเฉพาะแผนป้องกันภัยแต่ละภัยในพื้นที่ ที่มีการจัดทำ แผนเฉพาะของอุตสาหกรรมแต่ละประเภท
15. การขอประกอบการจัดตั้งโรงงานในเขตพื้นที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น เจ้าหน้าที่กองช่างจะ มีอำนาจหน้าที่เพียงแค่ควบคุมตัวอาคารที่สร้างตึกสูงที่จะก่อให้เกิดอันตรายตามกฎหมายกำหนดแต่ การจดทะเบียนเป็นโรงงานแต่ละประเภทอยู่ในอำนาจการพิจารณาอนุญาตและกำกับดูแลโดย สำนักงานอุตสาหกรรม

จังหวัดเพชรบุรี

1. เขตอำเภอเขาย้อยเป็นพื้นที่ที่มีศักยภาพมีพื้นที่ 40,000 ไร่สภาพพื้นที่เป็นภูเขาสามารถรองรับการ ลงทุนอุตสาหกรรมใช้น้ำน้อยได้ เช่นโรงโม่หิน กรมโรงงานอุตสาหกรรมควรมีการกำหนดพื้นที่ อุตสาหกรรมให้ชัดเจนมีการกำกับดูแลกฎระเบียบการปฏิบัติให้ถูกต้อง เพื่อให้เกิดประโยชน์กันทั้งคู่ ทั้งผู้ประกอบการและชุมชนในพื้นที่
2. เขตอำเภอชะอำเคยมีอุตสาหกรรมมาตั้งอยู่ก่อนประมาณ 40 ปี กรณีจะกำหนดแหล่งท่องเที่ยวที่จะ มาเปิดใหม่ใกล้โรงงานอุตสาหกรรมควรมีการศึกษาให้รอบครอบเพื่อไม่ให้เกิดข้อร้องเรียน
3. บริษัทชลประทานซีเมนต์ในเขตอำเภอชะอำเป็นต้นแบบในการดูแลการอยู่ร่วมกันระหว่างโรงงานกับ ชุมชน
4. จังหวัดเพชรบุรีเดิมเป็นเมืองทางผ่าน ควรส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในจังหวัด

5. คนเพชรบุรีควรมีการทบทวนว่าต้องการที่จะเติบโต หรือจะหยุดอยู่กับที่ซึ่งปัจจุบันเทคโนโลยีจะช่วยทำให้เรามีตลาดล่วงหน้า มีการค้าขายอนาคต ซึ่งถ้าไม่มีการปรับตัวให้ก้าวทันจะไม่สามารถแข่งขันในตลาดโลก
6. ถนนเส้น 3510 เชื่อมตะวันตกต้องการให้เป็นสายบายพาสน์ เพื่อเป็นถนนที่เชื่อมเส้น Logistic ตัดวังมะนาว 22 กิโลเมตร
7. การกำหนดพื้นที่สีม่วงจะทำให้ที่ดินราคาแพงให้จัดตั้งเป็นนิคม ก็จะสามารถช่วยควบคุมอุตสาหกรรมไม่ให้กระจายพื้นที่ได้
8. ต้องการอุตสาหกรรม Hand Made มาเพิ่มที่อำเภอชะอำเพราะเป็นสถานที่ท่องเที่ยว เป็นการเพิ่มศักยภาพของอำเภอชะอำ
9. แนวทางการอยู่ร่วมกันระหว่างชุมชนที่มีโรงงานมาก คือให้มีการจัดประชุมระหว่างโรงงาน กำหนดผู้ใหญ่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล มาร่วมตกลงข้อปัญหากับชุมชนโดยการสร้างความเข้าใจเพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหา โดยรับฟังปัญหาแล้วมีการปรับปรุงจากข้อเสนอแนะว่าจะมีแนวทางแก้ไขอย่างไรก็สามารถทำให้โรงงานอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างมีความสุข
10. จังหวัดเพชรบุรีต้องการให้มีอุตสาหกรรมสะอาด เพราะเป็นแหล่งวัตถุดิบสัปดาห์ที่มีจำนวนมากแต่ยังไม่มีอุตสาหกรรมการแปรรูป
11. ควรมีการพัฒนาเส้นทาง Logistic ที่สนามบินบ่อฝ้าย อำเภอหัวหิน เพื่อรองรับสายการบินต้นทุนต่ำที่จะบินจากจังหวัดเพชรบุรีไป ประเทศมาเลเซีย

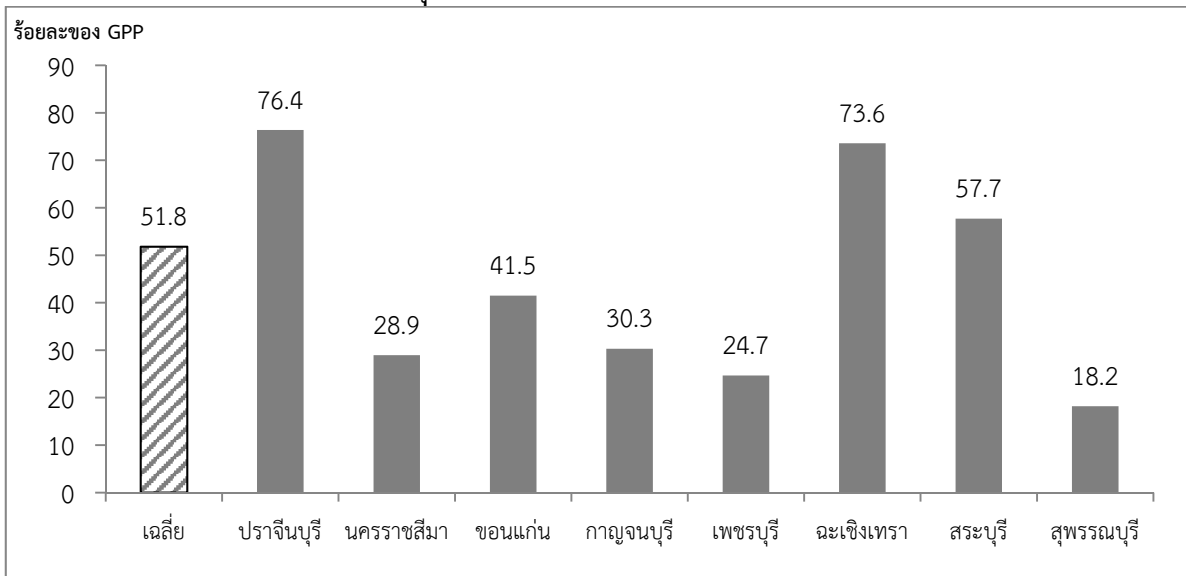
4. การศึกษาและวิเคราะห์

การพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศไทยได้ประสบความสำเร็จจากการพัฒนาอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออกตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 5 โดย ภาคอุตสาหกรรมเป็นกำลังหลักที่สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศมาโดยตลอดและนับวันก็ยิ่งมีความสำคัญมากขึ้นเรื่อยๆ ดังจะเห็นได้จากสัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมประชาชาติ (GDP) ของภาคอุตสาหกรรมเติบโตขึ้นตามลำดับจนกระทั่งปี.ศ.2554 มีสัดส่วนเป็น 40% ของ GDP ของประเทศ มีมูลค่ารวมถึง 4.3 ล้านล้านบาท

รายงานฉบับนี้ได้ทำการศึกษาเฉพาะจังหวัดที่อยู่ในกลุ่มเติบโตสูง หมายถึง จังหวัดที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจจากภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง และมีแนวโน้มผลผลิตมวลรวมจังหวัดจากภาคอุตสาหกรรมสูงขึ้น ซึ่งประกอบไปด้วยกัน 8 จังหวัด คือ จังหวัดนครราชสีมา ขอนแก่น กาญจนบุรี เพชรบุรี ปราจีนบุรี ฉะเชิงเทรา สุพรรณบุรี และสระบุรี

จากแผนภาพแสดงสัดส่วนของผลิตภัณฑ์มวลรวม (GPP) ภาคอุตสาหกรรมรายจังหวัด พบว่า GPP ของจังหวัดอุตสาหกรรมเติบโตสูงมีความแตกต่างกันมาก โดยจังหวัดที่มีสัดส่วนของ GPP ภาคอุตสาหกรรมสูงประมาณร้อยละ 50 ได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา จังหวัดปราจีนบุรี จังหวัดสระบุรี และจังหวัดขอนแก่น ในขณะที่จังหวัดนครราชสีมา จังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดสุพรรณบุรี ยังเป็นพื้นที่การเกษตรที่สำคัญของประเทศ เนื่องจากสัดส่วนของ GPP ภาคอุตสาหกรรมยังอยู่ในระดับต่ำกว่าร้อยละ 30 เมื่อเทียบกับมูลค่าของ GPP ทั้งหมดในแต่ละจังหวัด

แผนภาพที่ 1 สัดส่วนของ GPP ภาคอุตสาหกรรมในแต่ละจังหวัดปี 2555 (ร้อยละ)

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

จากข้อมูลกรมโรงงาน (พฤศจิกายน 2557) ผลรวมจำนวนโรงงานอุตสาหกรรม 8 จังหวัดในเขตอุตสาหกรรมเติบโตสูง อยู่ที่ 11,785 โรงงาน หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 8.5 ของจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมทั้งหมดทั่วประเทศ ในขณะที่เม็ดเงินลงทุนรวมในอุตสาหกรรมใน 8 จังหวัดในเขตอุตสาหกรรมเติบโตสูง อยู่ที่ 1,149,292 ล้านบาท หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20.5 ของจำนวนเม็ดเงินลงทุนรวมในอุตสาหกรรมทั้งหมด

โครงการพัฒนาพื้นที่อย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุนในจังหวัดที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโตสูง (ภายใต้ค่าใช้จ่ายการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุน)

ทั่วประเทศ ส่วนจำนวนแรงงานภาคอุตสาหกรรมใน 8 จังหวัดในเขตอุตสาหกรรมเติบโตสูง อยู่ที่ 578,133 คน หรือคิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 14.2 ของจำนวนแรงงานในภาคอุตสาหกรรมทั้งหมดทั่วประเทศ

ตารางที่ 1 ข้อมูลจำนวนโรงงานอุตสาหกรรม

จังหวัด	จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม (โรงงาน)	จำนวนเงินลงทุน ภาคอุตสาหกรรม (ล้านบาท)	จำนวนแรงงาน ภาคอุตสาหกรรม (คน)
ปราจีนบุรี	877	256,804	82,984
นครราชสีมา	2,815	185,352	118,760
ขอนแก่น	1,602	77,018	51,454
กาญจนบุรี	1,174	59,889	32,440
เพชรบุรี	497	31,084	21,919
ฉะเชิงเทรา	1,964	222,894	155,403
สระบุรี	1,768	275,861	95,337
สุพรรณบุรี	1,088	40,391	19,836
รวม	11,785	1,149,292	578,133

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม (พฤศจิกายน 2557)

สำหรับจังหวัดที่มีรายได้จากภาคอุตสาหกรรมมากที่สุดได้แก่ จังหวัดฉะเชิงเทรา ซึ่งภาคอุตสาหกรรมสร้างรายได้ให้จังหวัดสูงถึง 2.4 แสนล้านบาท รองลงได้แก่จังหวัดปราจีนบุรี และจังหวัดสระบุรีซึ่งมีรายได้จากการผลิตในภาคอุตสาหกรรมถึงกว่า 1.6 และ 1.2 แสนล้านบาท

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ให้ความสำคัญกับการศึกษาทบทวนกรอบนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาประเทศ โดยได้ทำการศึกษาทบทวนนโยบายยุทธศาสตร์ทั้งในระดับชาติ ระดับกระทรวง กรม และระดับพื้นที่ และยุทธศาสตร์อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งในกระบวนการศึกษาทบทวนนโยบายดังกล่าว ประกอบด้วย แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) นโยบายรัฐบาล (พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา) แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย (พ.ศ. 2555-2574) แผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม (พ.ศ. 2555-2558) แผนยุทธศาสตร์กรมโรงงานอุตสาหกรรมและแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น แผนการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (พ.ศ. 2555-2559) แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหาร (พ.ศ. 2553-2557) แผนแม่บทการพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอ แผนแม่บทอุตสาหกรรมยานยนต์ แผนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการลงทุน จึงพบว่า ประเทศไทยได้มีการศึกษาและกำหนดประเภทของอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในการเติบโตและสามารถแข่งขันในตลาดโลกไว้ 8 ประเภท ได้แก่ อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ อุตสาหกรรมสิ่งทอ และเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมแม่พิมพ์ และอุตสาหกรรมพลังงานหมุนเวียน/ทดแทน ซึ่งพบว่าอุตสาหกรรมศักยภาพเหล่านี้ มีความสอดคล้องกับผลการวิเคราะห์อุตสาหกรรมที่สำคัญตามตำแหน่งจุดยืนทางยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาจังหวัด (พ.ศ. 2557 - 2560) ของกระทรวงมหาดไทย

ดังนั้นอุตสาหกรรมทั้ง 8 ประเภทข้างต้น รวมถึงอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องหรือต่อเนื่องกับอุตสาหกรรมประเภทดังกล่าวควรจะได้รับ การสนับสนุน แต่ทั้งนี้ก็ต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมว่าแต่ละพื้นที่ควรมีอุตสาหกรรมประเภทใดต่อไป

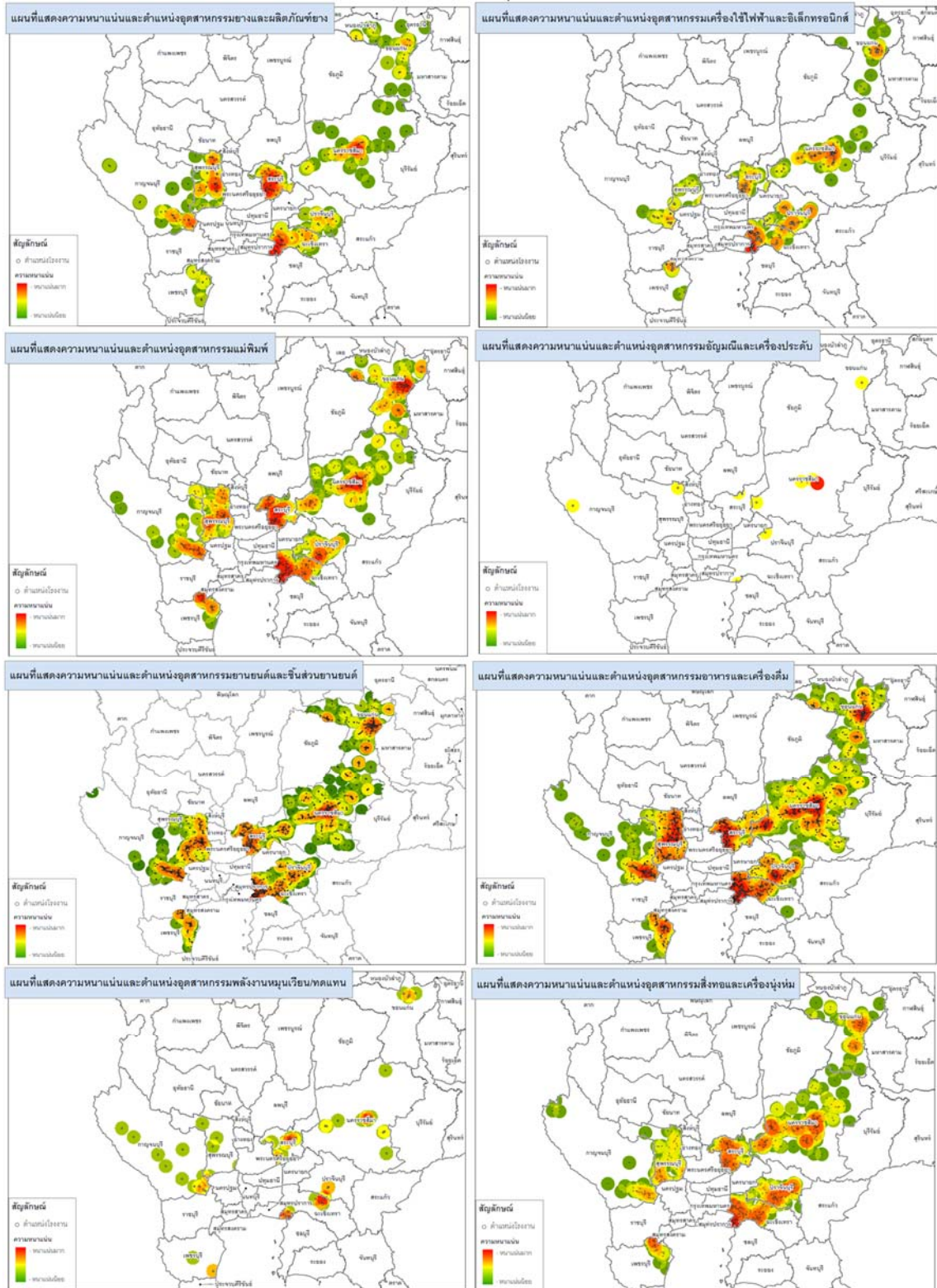
ตารางที่ 2 ข้อมูลจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมแยกตามอุตสาหกรรมสำคัญ 8 ประเภท

ประเภทของอุตสาหกรรม	จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม (โรงงาน)	เงินลงทุนรวมภาคอุตสาหกรรม (ล้านบาท)	จำนวนแรงงานภาคอุตสาหกรรม (คน)
อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม	2,160	6,496,629	137,457
อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์	416	560,604	110,410
อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	288	353,098	18,597
อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง	93	210,281	16,232
อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ	16	2,000	12,996
อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	380	9,952,072	198,329
อุตสาหกรรมแม่พิมพ์	41	10,467	1,618
อุตสาหกรรมพลังงานหมุนเวียน/ทดแทน	219	20,512,348	197,286
รวมกลุ่มจังหวัด	3,613	38,097,497	692,925
ทั้งประเทศ	138,177	5,597,073,000	4,065,083

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม (พฤศจิกายน 2557)

ในการศึกษาและวิเคราะห์ของรายงานฉบับนี้ ต้องการศึกษาคือความเป็นคลัสเตอร์ของอุตสาหกรรมในประเทศไทยว่าเป็นอย่างไร จากการศึกษาและวิเคราะห์จะเห็นได้ว่า การกระจายตัวของอุตสาหกรรมไทยเป็นไปตามระบบคมนาคมขนส่งและวัตถุดิบในการผลิตเป็นปัจจัยหลัก โดยมีการขึ้นมาจากนิคมอุตสาหกรรมในพื้นที่ร่วมด้วย แต่ไม่มีการรวมกลุ่มคลัสเตอร์เชิงภูมิศาสตร์ (Geographic Cluster) และการรวมกลุ่มคลัสเตอร์ทางธุรกิจ (Commercial Cluster) ผสมกัน เพื่อเป้าหมายในการแข่งขันทางธุรกิจ ซึ่งเป็นการวิเคราะห์ภายใต้การรวมตัวกันของผู้ประกอบการที่อยู่ในบริเวณพื้นที่เดียวกัน โดยการรวมตัวนั้นเป็นไปเพื่อมุ่งบรรลุประโยชน์ในเรื่องประสิทธิภาพการผลิตเป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นการรวมตัวเพื่อจัดซื้อวัตถุดิบ การเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิต รวมทั้ง การขนส่งสินค้า ลักษณะการรวมตัวแบบนี้สามารถพบได้ในหลายอุตสาหกรรมทั่วโลก รวมถึงยังขาดความเชื่อมโยงกับระบบผังเมืองรวมของประเทศ จึงเห็นการกระจายตัวของอุตสาหกรรมไทยขาดรูปแบบ (Pattern) ของคลัสเตอร์ (แผนภาพที่2) จะเห็นได้ว่าอุตสาหกรรมทั้ง 8 ประเภทกระจายไปในทุกจังหวัดและทุกพื้นที่ ทำให้ยากแก่การกำหนดมาตรการสนับสนุนการพัฒนาระดับพื้นที่ รวมถึงการให้สิทธิประโยชน์เฉพาะในพื้นที่ที่เหมาะสม

แผนภาพที่ 2 แสดงลักษณะของ Cluster ตามประเภทอุตสาหกรรมทั้ง 8 ประเภท

ที่มา : จากการวิเคราะห์โดยทีมที่ปรึกษาผ่านโปรแกรม GIS และระบบฐานข้อมูลต่างๆ

ด้วยเหตุนี้ ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องมีการทบทวนระบบการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคลัสเตอร์อุตสาหกรรมและขยายเครือข่ายการผลิตสู่ต่างประเทศ เพื่อบรรลุประโยชน์ในด้านประสิทธิภาพการผลิต และลดต้นทุนการผลิต โดยเฉพาะต้นทุนการขนส่งวัตถุดิบ ชิ้นส่วน หรือกากของเสีย ทำให้อุตสาหกรรมต่อเนื่องเติบโตได้อย่างมีความคุ้มค่าและมีประสิทธิภาพ เช่น เมื่อมีปริมาณของเสียจากหลายโรงงานจึงเพียงพอและคุ้มค่าลงทุน โรงงานกำจัดกากของเสียเหล่านี้ก็จะเกิดใกล้เคียงกับโรงงานที่ก่อให้เกิดกากเหล่านี้ ทำให้ต้นทุนการกำจัดไม่สูงจากค่าขนส่ง ทำให้ปัญหาเรื่องการไม่ลักลอบทิ้งกากของเสียเหล่านี้ก็จะลดลงด้วย รวมถึงรัฐก็สามารถตรวจสอบดูแลได้อย่างทั่วถึง ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่กระทบต่อภาพรวมของชุมชนก็น่าที่จะลดลงด้วย

นอกจากนี้รายงานฉบับนี้ได้จำแนกประเภทโรงงานออกเป็น 4 ประเภทหลัก คือ ประเภทที่หนึ่ง โรงงานอุตสาหกรรมประเภทแม่วัว (Cash Cow) ตามหลักการจำแนกวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ ของ BCG กล่าวคือ ก่อให้เกิดรายได้แก่พื้นที่เป็นจำนวนมาก และผ่านช่วงการเติบโตของอุตสาหกรรมมาระยะหนึ่งแล้ว

ประเภทที่สอง โรงงานอุตสาหกรรมประเภทดาวเด่น (Star) ตามหลักการจำแนกวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ ของ BCG กล่าวคือ ก่อให้เกิดรายได้แก่พื้นที่ไม่มาก แต่มีอัตราการเติบโตของอุตสาหกรรมประเภทนี้สูง สืบเนื่องได้จากจำนวนโรงงานและเงินลงทุนที่เพิ่มขึ้น

ประเภทที่สาม โรงงานอุตสาหกรรมประเภทคำถาม (Question Mark) ตามหลักการจำแนกวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ ของ BCG กล่าวคือ ในอดีตอาจจะเป็นอุตสาหกรรมที่ทำรายได้ให้กับจังหวัดได้ดี แต่ปัจจุบันรายได้และอัตราการเติบโตเริ่มลดลง หรือมีความไม่ชัดเจน

ประเภทที่สี่ โรงงานอุตสาหกรรมประเภทหมา (Dog) ตามหลักการจำแนกวงจรชีวิตของผลิตภัณฑ์ ของ BCG กล่าวคือ ก่อให้เกิดรายได้แก่พื้นที่น้อยมาก และมีอัตราการเติบโตต่ำ

ทั้งนี้การศึกษาให้ความสำคัญกับการกระจายตัวของ โรงงานอุตสาหกรรมประเภทแม่วัว (Cash Cow) และโรงงานอุตสาหกรรมประเภทดาวเด่น (Star) เพื่อศึกษาการกระจายตัวตามห่วงโซ่อุปทาน และกำหนดคลัสเตอร์อุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ โดยวิเคราะห์ร่วมกับข้อเสนอการปรับปรุงผังเมืองรวมของจังหวัด ที่อยู่ระหว่างการดำเนินการจัดทำและเสนอ

หากนำข้อมูลการกำหนดประเภทโรงงานตาม BCG มาศึกษาถึงความสอดคล้องของผังเมือง พบว่าจากข้อมูลกรมโรงงาน (พฤศจิกายน 2557) ตำแหน่งที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพและโรงงานอุตสาหกรรมต่อเนื่องไม่สอดคล้องกับข้อกำหนดผังเมือง (อยู่ในสีอื่นที่ไม่ใช่สีม่วง) โดยมีจำนวนโรงงานทั้ง 8 จังหวัด 8,849 โรงงาน มูลค่าเงินลงทุนรวม 574,012.6 ล้านบาท และกำลังแรงงานรวมทั้งสิ้น 32,376,602.0 แรงงาน โดยจังหวัดนครราชสีมาเป็นจังหวัดที่มีโรงงานนอกเขตพื้นที่อุตสาหกรรมมากที่สุด จำนวน 2,233 โรงงาน มีมูลค่าการลงทุน 120,932.0 ล้านบาท รองลงมาจังหวัดฉะเชิงเทราจำนวน 1,347 โรงงาน มีมูลค่าการลงทุน 119,352.0 ล้านบาท และจังหวัดขอนแก่นจำนวน 1,274 โรงงาน มีมูลค่าการลงทุน 56,167.5 ล้านบาท ซึ่งจะส่งผลให้โรงงานอุตสาหกรรมเหล่านั้น ไม่สามารถขยายกิจการและเพิ่มการลงทุนได้ภายหลังมีการประกาศผังเมืองรวมใหม่ของจังหวัดเหล่านั้น

จังหวัดกาญจนบุรี มีโรงงานที่ตั้งอยู่นอกพื้นที่การใช้ประโยชน์ผังเมืองอยู่ทั้งสิ้น 925 โรงงาน รวมมูลค่าการลงทุน 23,473.3 ล้านบาท โดยกระจายอยู่ใน 11 อำเภอ โดย 5 อำเภอที่มีจำนวนโรงงานดังกล่าวมากที่สุดประกอบไปด้วย อำเภอท่ามะกา อำเภอท่าม่วง อำเภอเมืองกาญจนบุรี อำเภอด่านมะขามเตี้ย และอำเภอพนมทวน

จังหวัดขอนแก่น มีโรงงานที่ตั้งอยู่นอกพื้นที่การใช้ประโยชน์ผังเมืองอยู่ทั้งสิ้น 1,274 โรงงาน รวมมูลค่าการลงทุน 56,167.5 ล้านบาท โดยกระจายอยู่ใน 14 อำเภอ โดย 5 อำเภอที่มีจำนวนโรงงานดังกล่าวมากที่สุดประกอบไปด้วย อำเภอเมืองขอนแก่น อำเภอบ้านไผ่ อำเภอชุมแพ อำเภอน้ำพอง และอำเภอกระนวน

จังหวัดฉะเชิงเทรา มีโรงงานที่ตั้งอยู่นอกพื้นที่การใช้ประโยชน์ผังเมืองอยู่ทั้งสิ้น 1,347 โรงงาน รวมมูลค่าการลงทุน 119,352.0 ล้านบาท โดยกระจายอยู่ใน 11 อำเภอ โดย 5 อำเภอที่มีจำนวนโรงงานดังกล่าวมากที่สุดประกอบไปด้วย อำเภอบางปะกง อำเภอเมืองฉะเชิงเทรา อำเภอพนมสารคาม อำเภอบางน้ำเปรี้ยว และอำเภอบ้านโพธิ์

จังหวัดนครราชสีมา มีโรงงานที่ตั้งอยู่นอกพื้นที่การใช้ประโยชน์ผังเมืองอยู่ทั้งสิ้น 2,233 โรงงาน รวมมูลค่าการลงทุน 120,932.0 ล้านบาท โดยกระจายอยู่ใน 20 อำเภอ โดย 5 อำเภอที่มีจำนวนโรงงานดังกล่าวมากที่สุดประกอบไปด้วย อำเภอเมืองนครราชสีมา อำเภอปากช่อง อำเภอสีคิ้ว อำเภอปักธงชัย และอำเภอสูงเนิน

จังหวัดปราจีนบุรี มีโรงงานที่ตั้งอยู่นอกพื้นที่การใช้ประโยชน์ผังเมืองอยู่ทั้งสิ้น 532 โรงงาน รวมมูลค่าการลงทุน 33,738.1 ล้านบาท โดยกระจายอยู่ใน 7 อำเภอ โดย 5 อำเภอที่มีจำนวนโรงงานดังกล่าวมากที่สุดประกอบไปด้วย อำเภอกบินทร์บุรี อำเภอศรีมหาโพธิ์ อำเภอเมืองปราจีนบุรี อำเภอประจันตคาม และอำเภอศรีมโหสถ

จังหวัดเพชรบุรี มีโรงงานที่ตั้งอยู่นอกพื้นที่การใช้ประโยชน์ผังเมืองอยู่ทั้งสิ้น 379 โรงงาน รวมมูลค่าการลงทุน 21,979.0 ล้านบาท โดยกระจายอยู่ใน 8 อำเภอ โดย 3 อำเภอที่มีจำนวนโรงงานดังกล่าวมากที่สุดประกอบไปด้วย อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอเขาชัย้อย และอำเภอชะอำ

จังหวัดสระบุรี มีโรงงานที่ตั้งอยู่นอกพื้นที่การใช้ประโยชน์ผังเมืองอยู่ทั้งสิ้น 1,266 โรงงาน รวมมูลค่าการลงทุน 177,761.1 ล้านบาท โดยกระจายอยู่ใน 13 อำเภอ โดย 5 อำเภอที่มีจำนวนโรงงานดังกล่าวมากที่สุดประกอบไปด้วย อำเภอหนองแค อำเภอแก่งคอย อำเภอเฉลิมพระเกียรติ อำเภอพระพุทธบาท และอำเภอเมืองสระบุรี

จังหวัดสุพรรณบุรี มีโรงงานที่ตั้งอยู่นอกพื้นที่การใช้ประโยชน์ผังเมืองอยู่ทั้งสิ้น 893 โรงงาน รวมมูลค่าการลงทุน 20,609.7 ล้านบาท โดยกระจายอยู่ใน 10 อำเภอ โดย 5 อำเภอที่มีจำนวนโรงงานดังกล่าวมากที่สุดประกอบไปด้วย อำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภออู่ทอง อำเภอสองพี่น้อง อำเภอศรีประจันต์ และอำเภอเดิมบางนางบวช

ดังนั้นการกำหนดพื้นที่ที่มีศักยภาพเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรม ให้มีความสอดคล้องกับศักยภาพของโรงงานประเภทต่างๆ ตามห่วงโซ่อุปทาน ผลของการดำเนินการจะนำไปสู่ประโยชน์ 4 ประการ คือ

1. ส่งเสริมให้เกิดคลัสเตอร์อุตสาหกรรมศักยภาพในพื้นที่เป้าหมาย
2. สนับสนุนการควบคุมและกำกับดูแลโรงงานอุตสาหกรรมจากการกระจุกตัวในพื้นที่ ทำให้อุตสาหกรรมจังหวัดมีขอบเขตการกำกับดูแลที่ชัดเจน ทั้งด้านสิ่งแวดล้อมและการปฏิบัติตามกฎหมายการควบคุมโรงงานอุตสาหกรรมอื่นๆ
3. สร้างการประหยัดต่อหน่วยผลิต (Economy of Scales) สำหรับการจัดการกากอุตสาหกรรมในพื้นที่
4. สามารถประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการสร้างการเครือข่ายอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (Eco-Industry) ในพื้นที่ให้ดีขึ้นและเป็นรูปธรรม

5. เครื่องมือ IT และโปรแกรม GIS องค์ประกอบในการศึกษา

ในกระบวนการศึกษาของรายงานฉบับนี้ได้อาศัยโปรแกรมสารสนเทศภูมิศาสตร์ (Geographic Information System : GIS) ร่วมกับระบบจัดการฐานข้อมูล (Database Management System) เพื่อให้สามารถวิเคราะห์และแสดงผลการศึกษาโดยการจำลองภาพ เพื่อให้สามารถเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น

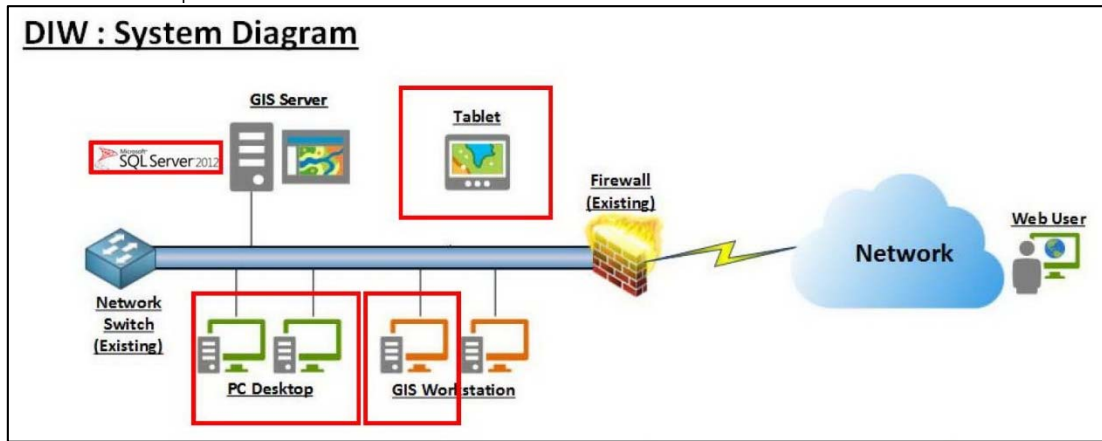
การนำโปรแกรม GIS มาใช้ร่วมกับระบบฐานข้อมูลต่างๆ ที่ได้รับจากโครงการนี้ ได้แก่ ข้อมูลแผนที่ฐาน (Base map) แบบดิจิทัล เวกเตอร์ (Digital Vector) ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดปราจีนบุรี นครราชสีมา ขอนแก่น กาญจนบุรี เพชรบุรี และฉะเชิงเทรา สุพรรณบุรี และสระบุรี มีความละเอียดที่มาตราส่วน 1:20,000 และ 1:4,000 (เขตชุมชนอำเภอเมือง อำเภออื่นๆ รวม 110 เมือง) ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลโครงข่ายของทางหลวงแผ่นดิน, ทางหลวงชนบท, ถนนชนบท, ถนนเทศบาล, ซอย และสถานที่ต่าง ๆ เช่น หน่วยงานราชการ, วัด, สถานศึกษา, โรงพยาบาล, ห้างสรรพสินค้า, นิคมอุตสาหกรรม, สถานที่ท่องเที่ยว, สนามกอล์ฟ, หมู่บ้านจัดสรร เป็นต้น โดยมาระบบและข้อมูลในส่วนแรกมาผนวกเข้ากับระบบฐานข้อมูลของกรมโรงงาน ได้แก่ สถานที่ตั้งของโรงงานในจังหวัดต่าง ๆ จะสามารถแสดงภาพและทำการวิเคราะห์ผลลัพธ์ต่าง ๆ ที่ต้องการได้ง่ายยิ่งขึ้น

โดยการนำโปรแกรม GIS และมาใช้ในโครงการนี้สามารถสรุปออกได้ ดังนี้

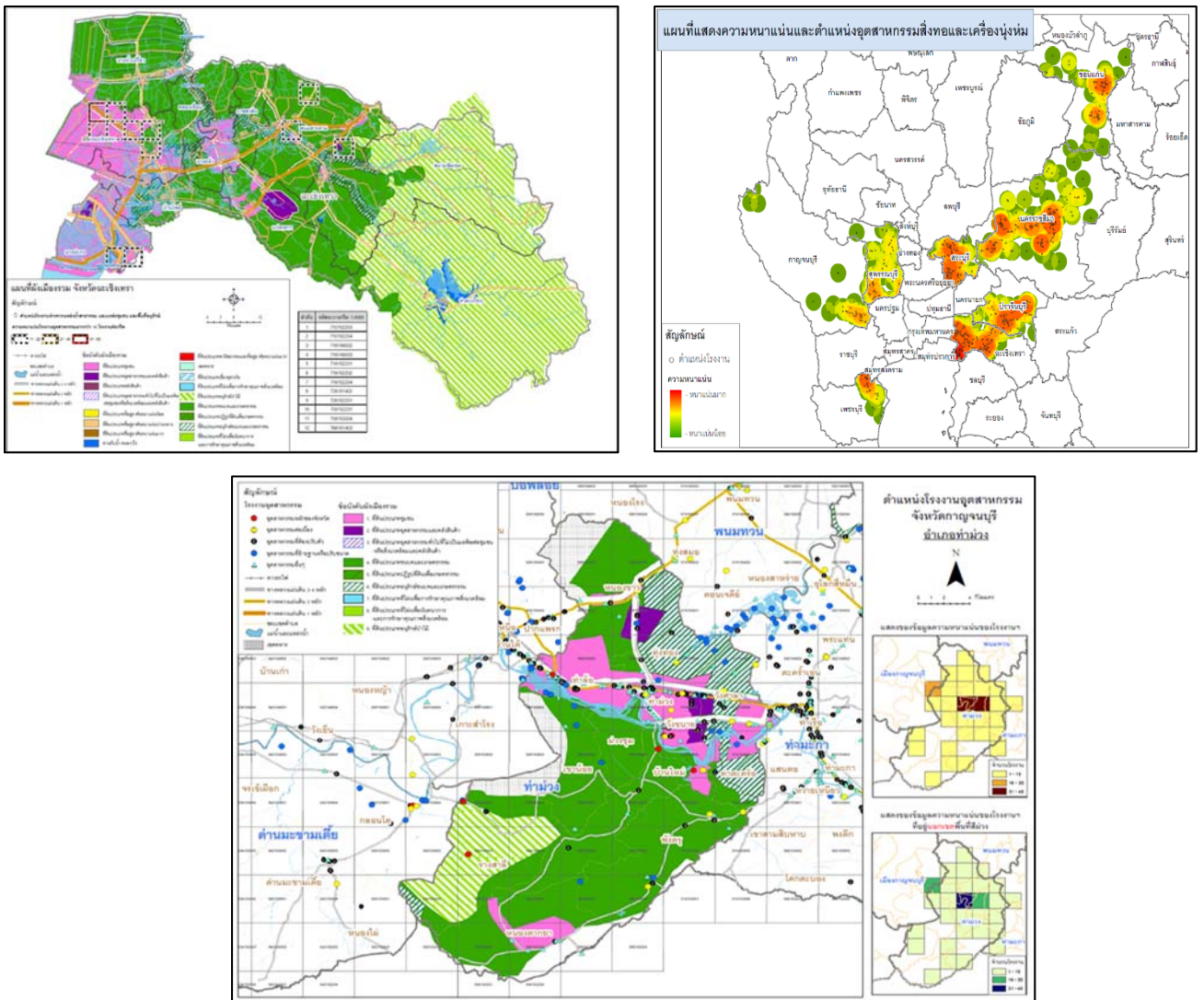
1. เป็นเครื่องมือการวิเคราะห์การกระจายตัวของโรงงานอุตสาหกรรมเชิงพื้นที่ (Geographical Cluster Analysis) อาทิตามแนวเขตการปกครอง การใช้ประโยชน์ที่ดินตามข้อกำหนดของผังเมืองรวมและข้อเสนอผังเมืองรวมที่อยู่ระหว่างการปรับปรุง รวมถึงเส้นทางคมนาคมที่เป็นปัจจัยที่สำคัญในการเชื่อมโยงอุตสาหกรรมไปสู่ภูมิภาคอาเซียน
2. เป็นเครื่องมือกำหนดบริเวณพื้นที่เหมาะสมในการพัฒนาไปสู่พื้นที่อุตสาหกรรม (Industrial Zoning) โดยการใช้แบบจำลองทางภูมิสารสนเทศ (Geographical Model) เพื่อกำหนดพื้นที่ที่เหมาะสมตามหลักเกณฑ์ที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมกำหนด แบบจำลองนี้มีความคล่องตัวในการปรับเปลี่ยนเงื่อนไขที่สามารถปรับเปลี่ยนประเภทของอุตสาหกรรมศักยภาพของประเทศไทยที่จะเพิ่มขึ้น ระบบโลจิสติกส์ที่จะเชื่อมโยงห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) ในประเทศและอาเซียน รวมถึงสามารถใช้ในการวิเคราะห์และกำหนดเงื่อนไขเพิ่มเติมสำหรับนโยบายการให้สิทธิประโยชน์ทางการลงทุนในอนาคต
3. เป็นเครื่องมือวิเคราะห์และประเมินผลกระทบ (Impact Analysis) ที่อาจเกิดขึ้นจากการกำหนดพื้นที่พัฒนาอุตสาหกรรมกับ ความเพียงพอของปัจจัยการผลิตด้านการเกษตร ปัญหาสิ่งแวดล้อมต่างๆ และภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ด้วยการทับซ้อนภาพถ่ายทางอากาศของหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่มีให้บริการในอนาคต

ปัจจุบันได้นำโปรแกรมและระบบฐานข้อมูลทั้งหมดบรรจุลงใน Server และติดตั้งให้ดำเนินการอยู่ภายในกรมโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งกรมโรงงานสามารถนำโปรแกรมและระบบต่าง ๆ เหล่านี้ไปประยุกต์ใช้ได้ในอนาคต โดยจัดทำผ่านเครื่อง PC ที่โครงการการนี้ได้จัดสรรไว้ให้ นอกจากนี้ กรมโรงงานอุตสาหกรรมสามารถนำ Tablet (iPad 30 ชุด) ที่ได้รับมอบทำการ Access เพื่อเข้ามาศึกษาข้อมูลและผลการวิเคราะห์ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

แผนภาพที่ 3 แสดงอุปกรณ์และการติดตั้งเพื่อใช้งานการวิเคราะห์

แผนภาพที่ 4 การนำโปรแกรม GIS และ ระบบฐานข้อมูลวิเคราะห์การกระจายตัวและสร้างแบบจำลอง

โครงการพัฒนาพื้นที่อย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุนในจังหวัดที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโตสูง (ภายใต้ค่าใช้จ่ายการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุน)

6. การรับฟังความคิดเห็น

6.1 กลุ่มจังหวัดนครราชสีมา

จัดกิจกรรมรับฟังความคิดเห็น จังหวัดนครราชสีมา ในวันที่ 21 มกราคม 2558 ที่ห้องเมขลา โรงแรมปัญญาคารา โดยมี ผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นรวมทั้งสิ้น 66 คน จำแนกตามหน่วยงานได้ดังนี้

- ส่วนราชการ จำนวน 21 คน
- หน่วยงานเอกชน/ผู้ประกอบการ จำนวน 21 คน
- ภาคประชาชน จำนวน 24 คน

6.2 กลุ่มจังหวัดขอนแก่น

จัดกิจกรรมรับฟังความคิดเห็น จังหวัดขอนแก่น ในวันที่ 22 มกราคม 2558 ที่ห้องบริษัท 1 ชั้น 8 โรงแรมวิวิช โดยมี ผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นรวมทั้งสิ้น 75 คน จำแนกตามหน่วยงานได้ดังนี้

- ส่วนราชการ จำนวน 43 คน
- หน่วยงานเอกชน/ผู้ประกอบการ จำนวน 16 คน
- ภาคประชาชน จำนวน 16 คน

6.3 กลุ่มจังหวัดปราจีนบุรี

จัดกิจกรรมรับฟังความคิดเห็น จังหวัดปราจีนบุรี ในวันที่ 27 มกราคม 2558 ที่ห้องทับลาน ชั้น 6 โรงแรมโซเฟีย โดยมี ผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นรวมทั้งสิ้น 54 คน จำแนกตามหน่วยงานได้ดังนี้

- ส่วนราชการ จำนวน 21 คน
- หน่วยงานเอกชน/ผู้ประกอบการ จำนวน 13 คน
- ภาคประชาชน จำนวน 20 คน

6.4. กลุ่มจังหวัดฉะเชิงเทรา

จัดกิจกรรมรับฟังความคิดเห็น จังหวัดฉะเชิงเทรา ในวันที่ 28 มกราคม 2558 ที่ห้องเพทาย ชั้น 1 โรงแรมแกรนด์ รอยัล พลาซ่า โดยมี ผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นรวมทั้งสิ้น 56 คน จำแนกตามหน่วยงานได้ดังนี้

- ส่วนราชการ จำนวน 22 คน
- หน่วยงานเอกชน/ผู้ประกอบการ จำนวน 9 คน
- ภาคประชาชน จำนวน 25 คน

6.5 กลุ่มจังหวัดสระบุรี

จัดกิจกรรมรับฟังความคิดเห็น จังหวัดสระบุรี ในวันที่ 6 กุมภาพันธ์ 2558 ที่ห้องมณฑิรทิพย์ โรงแรมเกียวอัน โดยมี ผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นรวมทั้งสิ้น 52 คน จำแนกตามหน่วยงานได้ดังนี้

- ส่วนราชการ จำนวน 21 คน
- หน่วยงานเอกชน/ผู้ประกอบการ จำนวน 8 คน
- ภาคประชาชน จำนวน 23 คน

6.6 กลุ่มจังหวัดกาญจนบุรี

จัดกิจกรรมรับฟังความคิดเห็น จังหวัดกาญจนบุรี ในวันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2558 ที่ ห้องสังขละบุรี 1 โรงแรมริเวอร์แคว โดยมี ผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นรวมทั้งสิ้น 65 คน จำแนกตามหน่วยงานได้ดังนี้

- ส่วนราชการ จำนวน 32 คน
- หน่วยงานเอกชน/ผู้ประกอบการ จำนวน 14 คน
- ภาคประชาชน จำนวน 19 คน

6.7 กลุ่มจังหวัดสุพรรณบุรี

จัดกิจกรรมรับฟังความคิดเห็น จังหวัดสุพรรณบุรี ในวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2558 ที่ห้องขุนไกร โรงแรมสองพันบุรี โดยมี ผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นรวมทั้งสิ้น 59 คน จำแนกตามหน่วยงานได้ดังนี้

- ส่วนราชการ จำนวน 29 คน
- หน่วยงานเอกชน/ผู้ประกอบการ จำนวน 6 คน
- ภาคประชาชน จำนวน 24 คน

6.8 กลุ่มจังหวัดเพชรบุรี

จัดกิจกรรมรับฟังความคิดเห็น จังหวัดเพชรบุรี ในวันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2558 ที่ห้องเพทาย โรงแรมรอยัล ไดมอนด์ เพชรบุรี โดยมี ผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นรวมทั้งสิ้น 56 คน จำแนกตามหน่วยงานได้ดังนี้

- ส่วนราชการ จำนวน 24 คน
- หน่วยงานเอกชน/ผู้ประกอบการ จำนวน 8 คน
- ภาคประชาชน จำนวน 24 คน

6.9 สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

จากการรับฟังความคิดเห็นของทั้ง 8 จังหวัดของโครงการพัฒนาพื้นที่อย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุนในจังหวัดที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโตสูง เกือบทั้งหมดมีความคิดเห็นไปในแนวทางเดียวกัน ซึ่งสามารถสรุปออกไปเป็นกลุ่มผู้แสดงความคิดเห็นดังนี้

- กลุ่มประชาชน
  1. ไม่ได้มีความขัดแย้งที่จะให้อุตสาหกรรมเจริญเติบโตภายในจังหวัดหรือพื้นที่ของตนเอง
  2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกำกับดูแล ส่วนใหญ่ออก กฎหมายและมาตรการต่างๆ ครอบคลุมเกือบทั้งหมด แต่การปฏิบัติงานตรวจและดูแลยังไม่มีความทั่วถึง ไม่เข้มงวดเท่าที่ควรจะเป็น มีความล่าช้าในการแก้ปัญหา
  3. การที่พื้นที่อุตสาหกรรมไม่ถูกกำหนดให้ชัดเจนสามารถปรับเปลี่ยนได้เรื่อย ๆ ทำให้บางครั้งประชาชนที่ได้ย้ายหนีจากพื้นที่อุตสาหกรรมเดิม ๆ มาตั้งถิ่นฐานใหม่ไกลออกไปกลับกลายเป็นเป้าหมายการตั้งพื้นที่อุตสาหกรรมใหม่อีก ซึ่งทำให้เกิดปัญหา ระหว่างอุตสาหกรรมกับชุมชนขึ้นอีก
  4. ขาดข้อมูลข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจในเรื่องอุตสาหกรรม
  5. อยากให้มีการจัดตั้งคณะกรรมการไตรภาคี ร่วมกันระหว่าง ภาครัฐ (อุตสาหกรรมจังหวัดและท้องถิ่น) โรงงานอุตสาหกรรม/ธุรกิจ และประชาชน เพื่อร่วมกันแก้ปัญหาต่าง ๆ อย่างจริงจัง โดยมีทุกภาคส่วนร่วมมือและเห็นชอบร่วมกัน
- กลุ่มผู้ประกอบการ/ธุรกิจเอกชน
  1. ความไม่ชัดเจนของการกำหนดพื้นที่อุตสาหกรรมทำให้การขยายตัวเป็นไปได้ยากลำบาก เนื่องจากในอดีตกำหนดเป็นพื้นที่อุตสาหกรรม เมื่อผู้ประกอบการลงทุนในกิจการแล้ว ผ่านมาช่วงระยะเวลาหนึ่งเกิดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ก็ยกเลิกพื้นที่อุตสาหกรรมในพื้นที่ดังกล่าว และย้ายไปตั้งที่ใหม่ ซึ่งผู้ประกอบการรายเดิม ๆ ไม่สามารถย้ายตามได้ ทำให้ไม่สามารถขยายธุรกิจได้อีก
  2. การที่ประชาชนบางกลุ่มอาศัยการเติบโตของอุตสาหกรรมในพื้นที่เพื่อประกอบธุรกิจ อาทิ หอพักสำหรับคนงาน ร้านอาหาร บ้านจัดสรรสำหรับคนในโรงงาน สถานบันเทิง ฯลฯ เหล่านี้ทำให้ชุมชนเข้ามาชิดในเขตกันชน หรือเขตอุตสาหกรรมด้วยความตั้งใจ แต่กลับเป็นผู้ร้องเรียนถึงปัญหาต่างๆ ในเรื่องสิ่งแวดล้อมหรือสภาพแวดล้อม และเรียกร้องค่าชดเชยตลอดเวลา ซึ่งเป็นปัญหาดังกล่าวควรจะทำให้ความเข้าใจระหว่างกันให้ชัดเจนและยุติธรรม
  3. นโยบายของภาครัฐที่มีความซ้ำซ้อน ไม่สอดคล้องกัน ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค หรือหน่วยงานต่างๆ ที่อยู่จังหวัด บางครั้งทำให้ผู้ประกอบการไม่มีความชัดเจนในแนวทางที่รัฐต้องการให้ดำเนินการ ทำให้วางแผนการทำงานได้ไม่มีประสิทธิภาพ

- กลุ่มภาครัฐ
  1. กำลังเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอต่อการตรวจสอบ ควบคุม บริหารจัดการ เนื่องจากพื้นที่อุตสาหกรรมขยายตัวไปเรื่อยๆ ไม่มีขอบเขตที่ชัดเจนเกือบครอบคลุมทั้งจังหวัด ซึ่งไม่สอดคล้องกับงบประมาณและอัตรากำลังที่ถูกจำกัด ทำให้การดูแลล่าช้าและไม่ทั่วถึงเท่าที่ควรจะเป็น
  2. นโยบายส่วนกลางและส่วนภูมิภาค บางกรณีไม่สอดคล้องกัน ทำให้การปฏิบัติงานมีความยุ่งยาก ซ้ำซ้อน
  3. ควรมีการประสานความร่วมมือและนโยบายระหว่างหน่วยงานในจังหวัดให้มากขึ้นเพื่อกำหนดแผนงานการเติบโตร่วมกัน

7. การจัดทำแผนพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรม

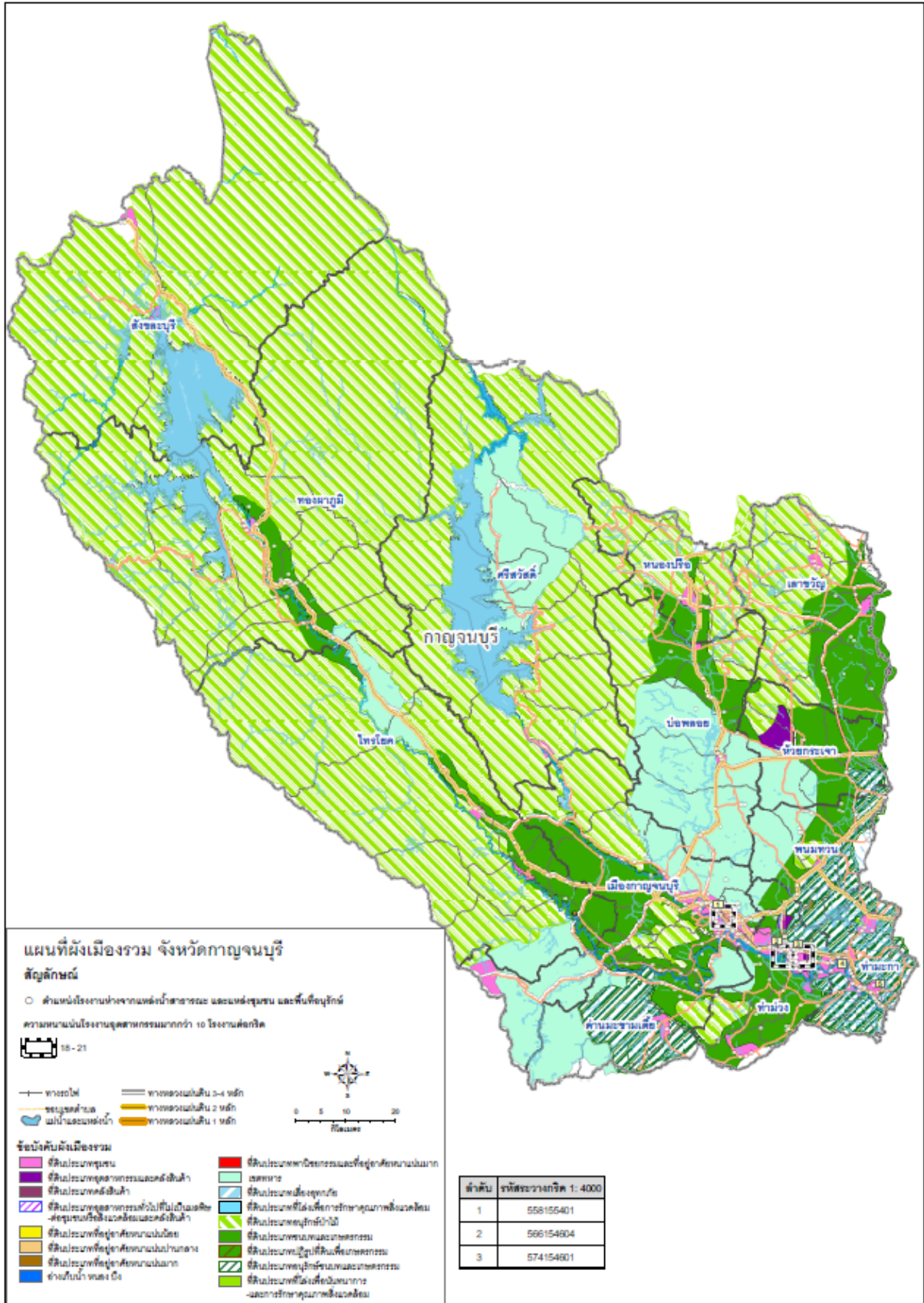
จากแนวทางการศึกษาข้างต้นในข้อ 5 และการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน เพื่อให้การพัฒนาอุตสาหกรรมประเทศไทยมีการพัฒนาตามหลักคลัสเตอร์และห่วงโซ่อุปทาน รวมถึงสอดคล้องกับผังเมืองรวมที่อยู่ระหว่างการปรับปรุง การศึกษาจึงกำหนดหลักเกณฑ์ในการกำหนดพื้นที่เป้าหมายและประเภทอุตสาหกรรมที่สำคัญ 4 ประการ คือ

1. กำหนดประเภทอุตสาหกรรมศักยภาพให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด
2. กำหนดตามความหนาแน่นของโรงงานอุตสาหกรรมเดิม และใกล้ถนนสายหลักและสายรองของจังหวัด
3. พื้นที่ดังกล่าวห่างจากแหล่งน้ำสาธารณะ และแหล่งชุมชน
4. เลือกพิจารณาเฉพาะตามลำดับความสำคัญของพื้นที่ ได้แก่ พื้นที่อยู่อาศัยหนาแน่นน้อย (สีเหลือง) พื้นที่อยู่อาศัย (สีชมพู) และ พื้นที่ประเภทชนบทและเกษตรกรรม (สีเขียว) ตามร่างผังเมืองรวมของจังหวัด

จากการวิเคราะห์ตามเกณฑ์ข้างต้นร่วมกับโปรแกรมในระบบ GIS เพื่อศึกษาถึงพื้นที่ที่มีศักยภาพสามารถค้นพบระวาง 1:4,000 จำนวน 78 ระวาง (สีเหลี่ยมเล็กในรูปแผนที่ : 1 ช่องคือ 1 ระวาง) ในพื้นที่ 8 จังหวัดที่มีความเหมาะสมในการสนับสนุนให้เป็นพื้นที่อุตสาหกรรม (ผังเมืองสีม่วง หรือ เพิ่มบัญชีแนบท้ายประกาศผังเมืองกรณีเป็นสีอื่น) จึงสามารถนำข้อมูลดังกล่าวนี้เพื่อทำการนำเสนอให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำผังเมืองรวมจังหวัด เพื่อพิจารณาร่วมกันต่อไป ซึ่งสามารถสรุปพื้นที่ได้ดังนี้

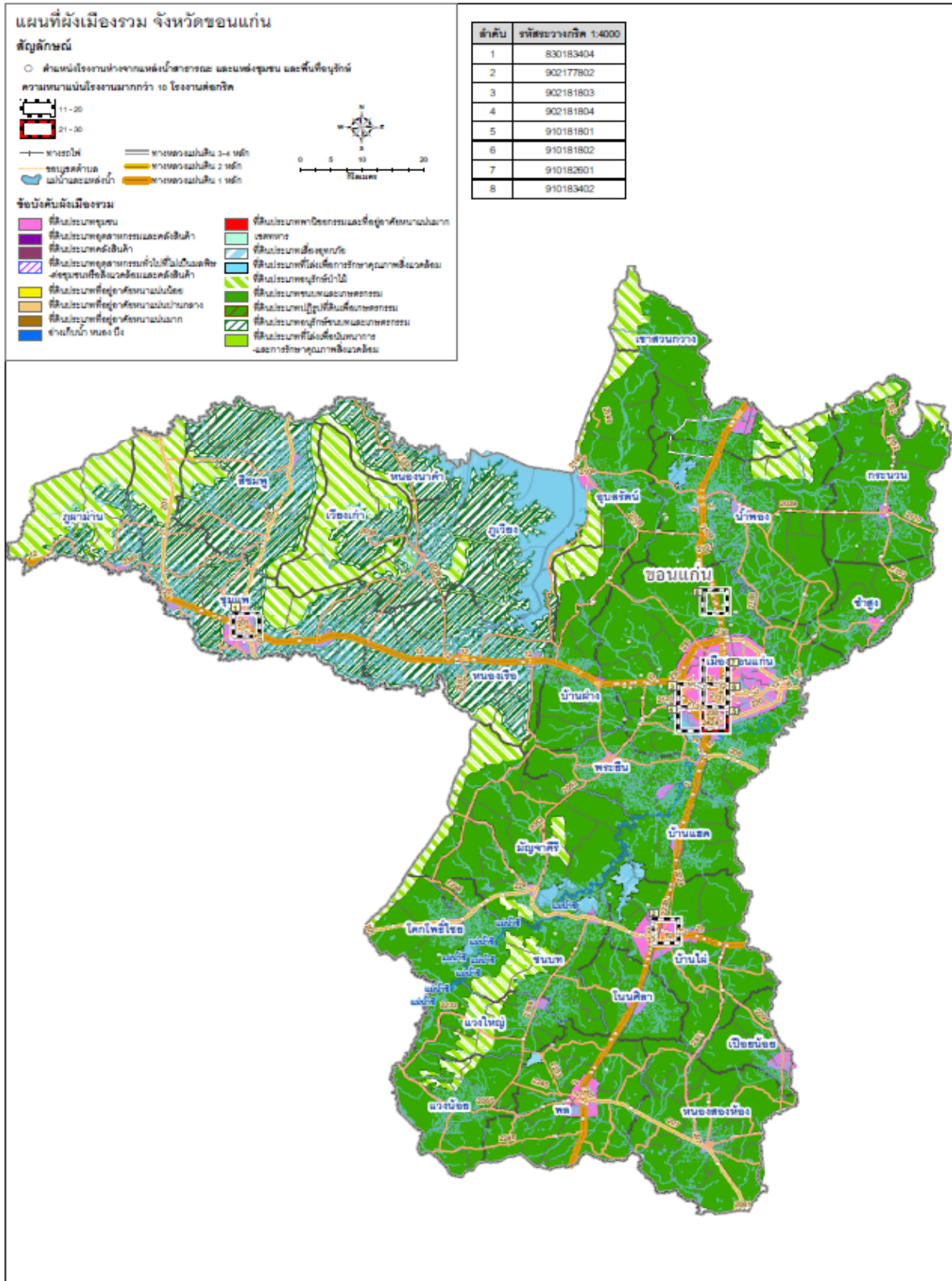
1. จังหวัดกาญจนบุรี	3 ระวาง (แผนภาพที่ 5)
2. จังหวัดขอนแก่น	8 ระวาง (แผนภาพที่ 6)
3. จังหวัดฉะเชิงเทรา	12 ระวาง (แผนภาพที่ 7)
4. จังหวัดนครราชสีมา	21 ระวาง (แผนภาพที่ 8)
5. จังหวัดปราจีนบุรี	6 ระวาง (แผนภาพที่ 9)
6. จังหวัดเพชรบุรี	1 ระวาง (แผนภาพที่ 10)
7. จังหวัดสระบุรี	20 ระวาง (แผนภาพที่ 11)
8. จังหวัดสุพรรณบุรี	3 ระวาง (แผนภาพที่ 12)

แผนภาพที่ 5 พื้นที่ที่มีศักยภาพในจังหวัดกาญจนบุรี

โครงการพัฒนาพื้นที่อย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุนในจังหวัดที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโตสูง (ภายใต้ค่าใช้จ่ายการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุน)

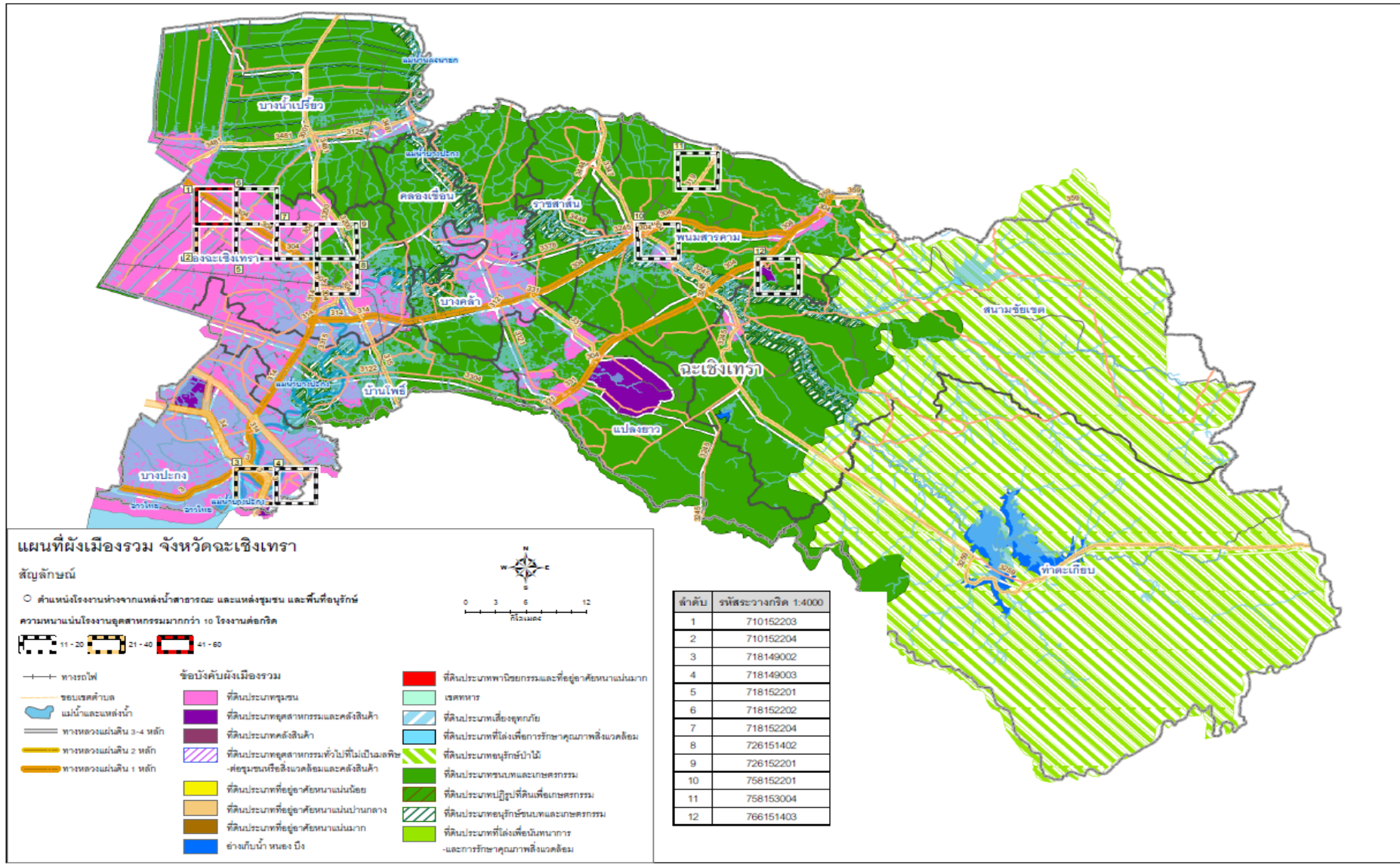
แผนภาพที่ 6 พื้นที่ที่มีศักยภาพในจังหวัดขอนแก่น

โครงการพัฒนาพื้นที่อย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุนในจังหวัดที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโตสูง (ภายใต้ค่าใช้จ่ายการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุน)

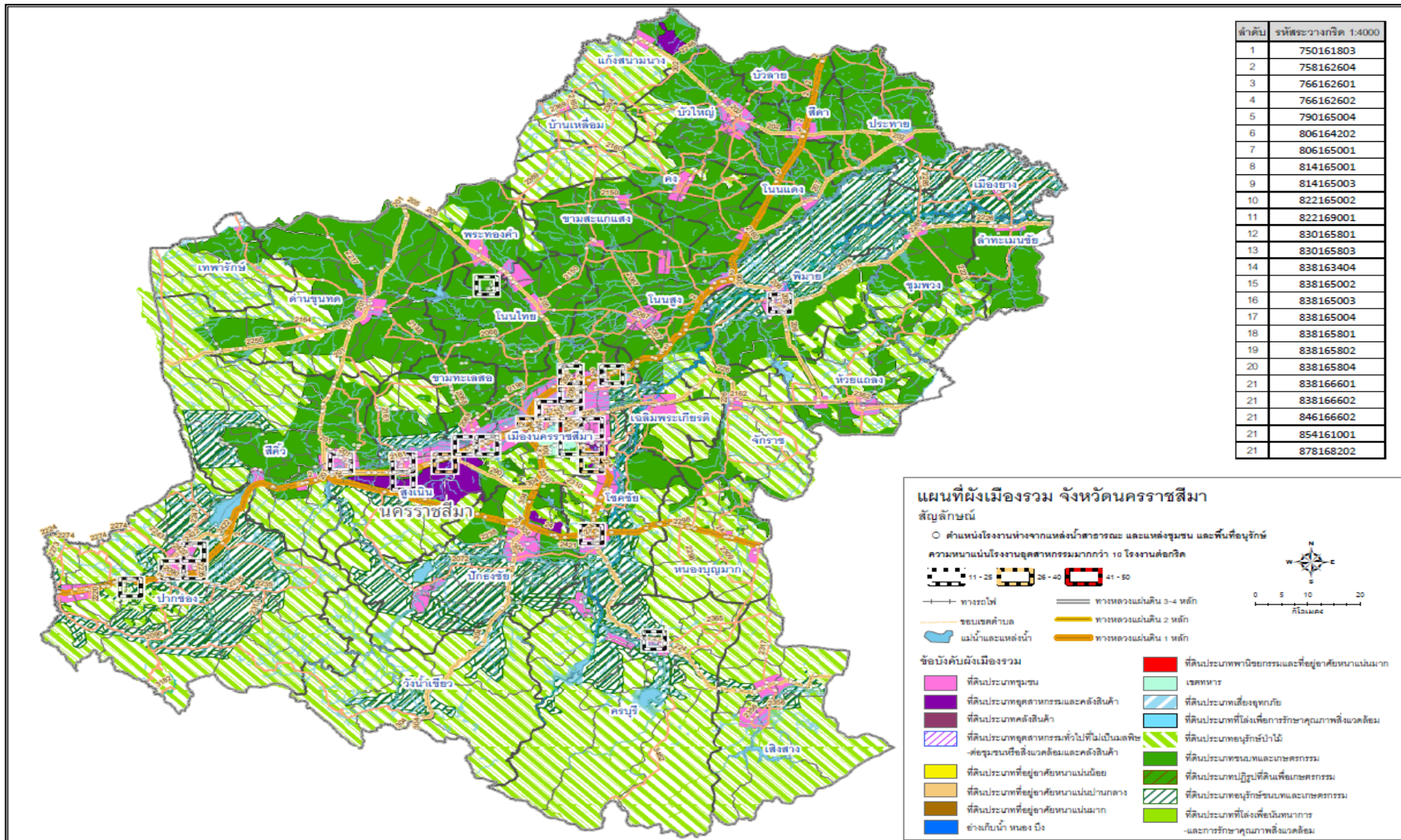

แผนภาพที่ 7 พื้นที่ที่มีศักยภาพในจังหวัดฉะเชิงเทรา

โครงการพัฒนาพื้นที่อย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุนในจังหวัดที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโตสูง (ภายใต้ค่าใช้จ่ายการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุน)

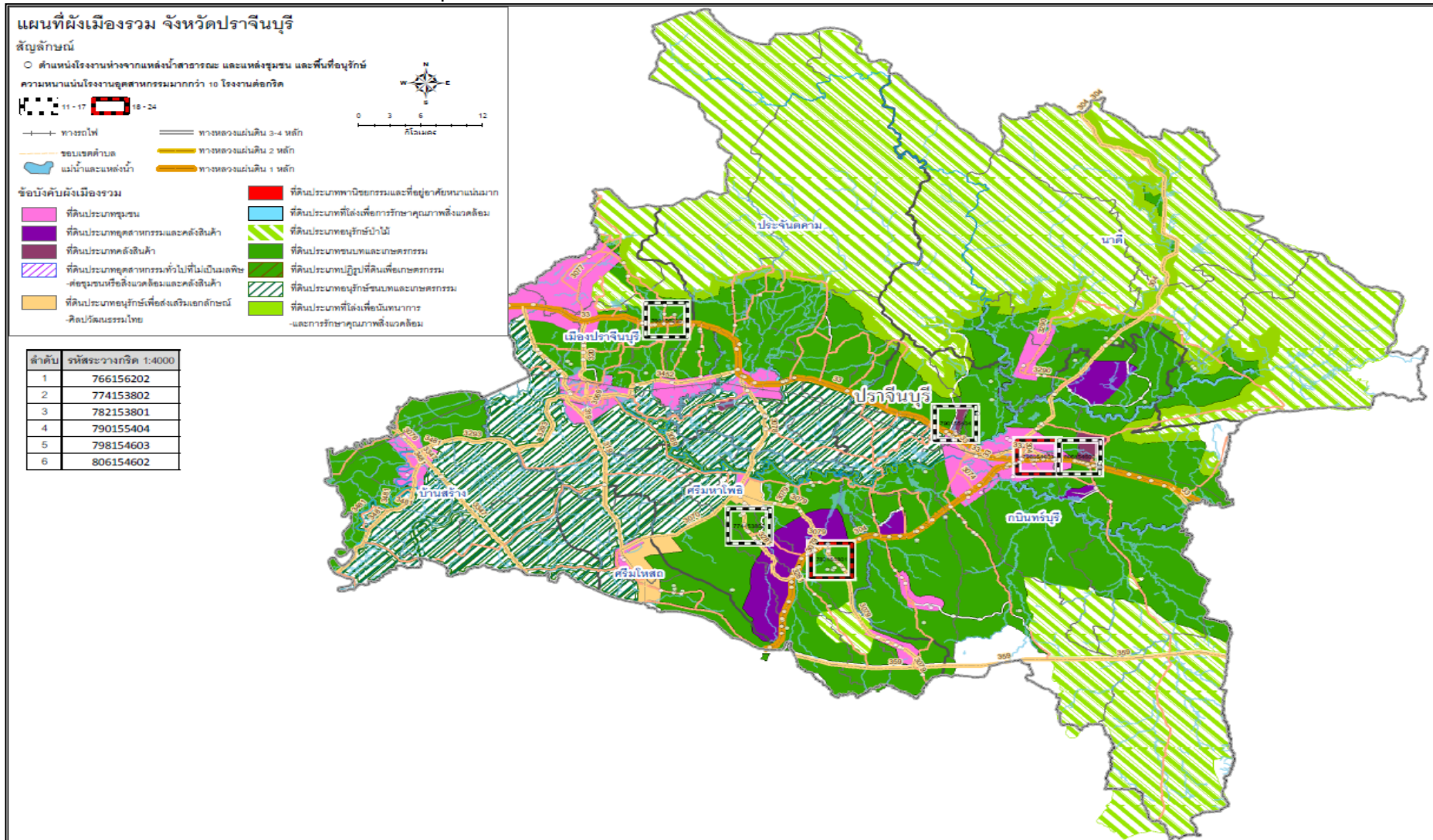
แผนภาพที่ 8 พื้นที่ที่มีศักยภาพในจังหวัดนครราชสีมา

โครงการพัฒนาพื้นที่อย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุนในจังหวัดที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโตสูง (ภายใต้ค่าใช้จ่ายการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุน)

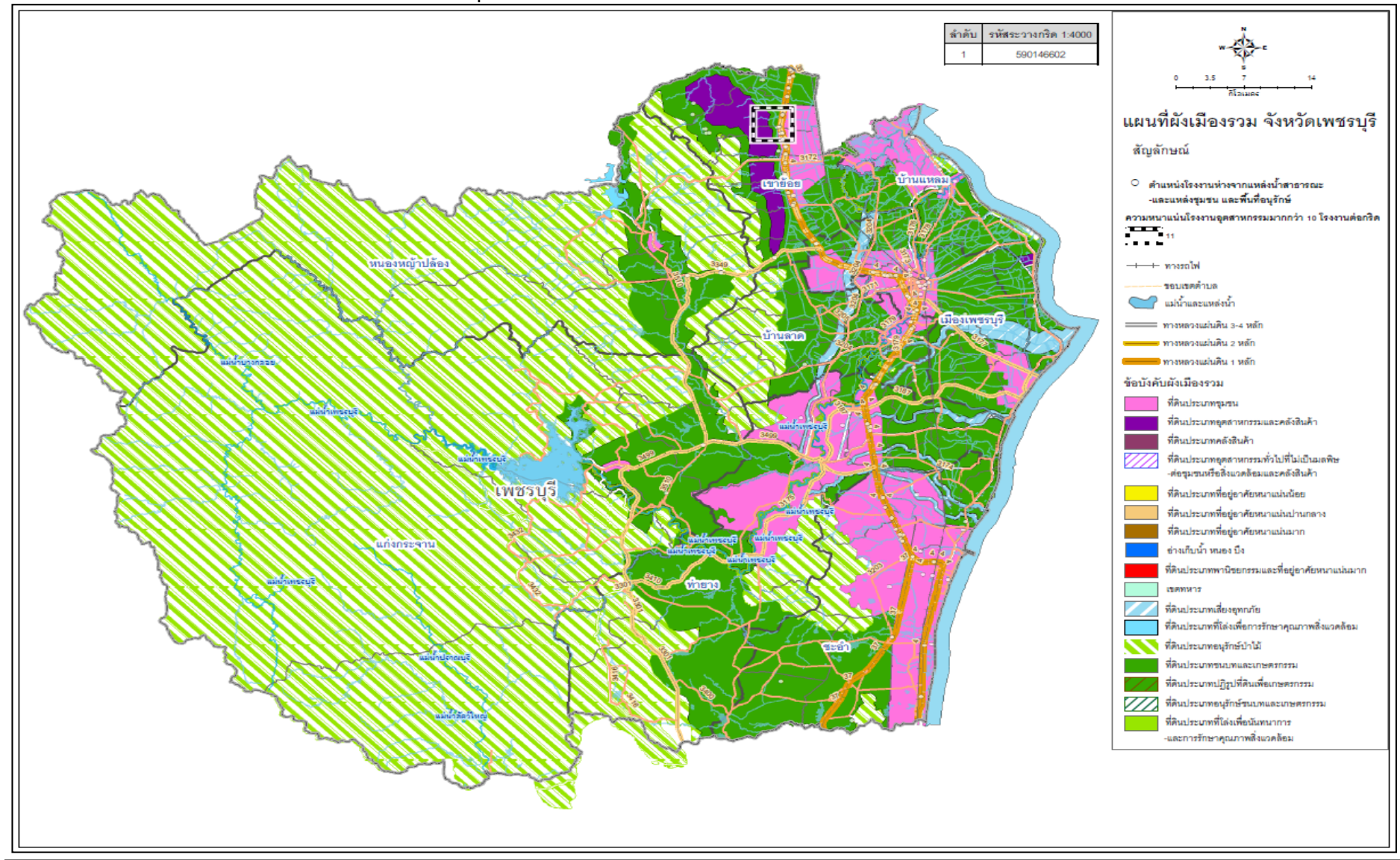

แผนภาพที่ 9 พื้นที่ที่มีศักยภาพในจังหวัดปราจีนบุรี

โครงการพัฒนาพื้นที่อย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุนในจังหวัดที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโตสูง (ภายใต้ค่าใช้จ่ายการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุน)

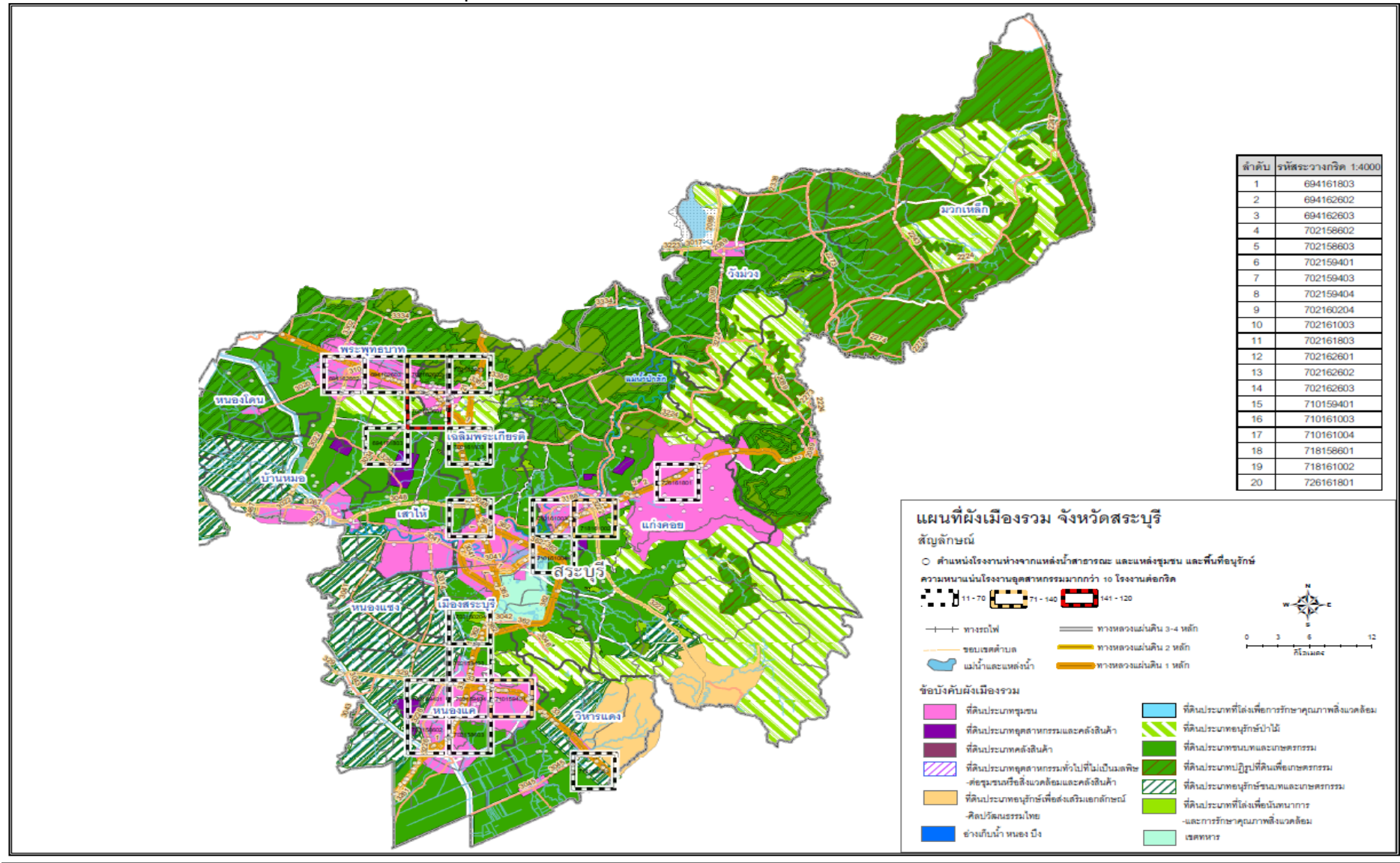
แผนภาพที่ 10 แสดงพื้นที่ที่มีศักยภาพในจังหวัดเพชรบุรี

โครงการพัฒนาพื้นที่อย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุนในจังหวัดที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโตสูง (ภายใต้ค่าใช้จ่ายการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุน)

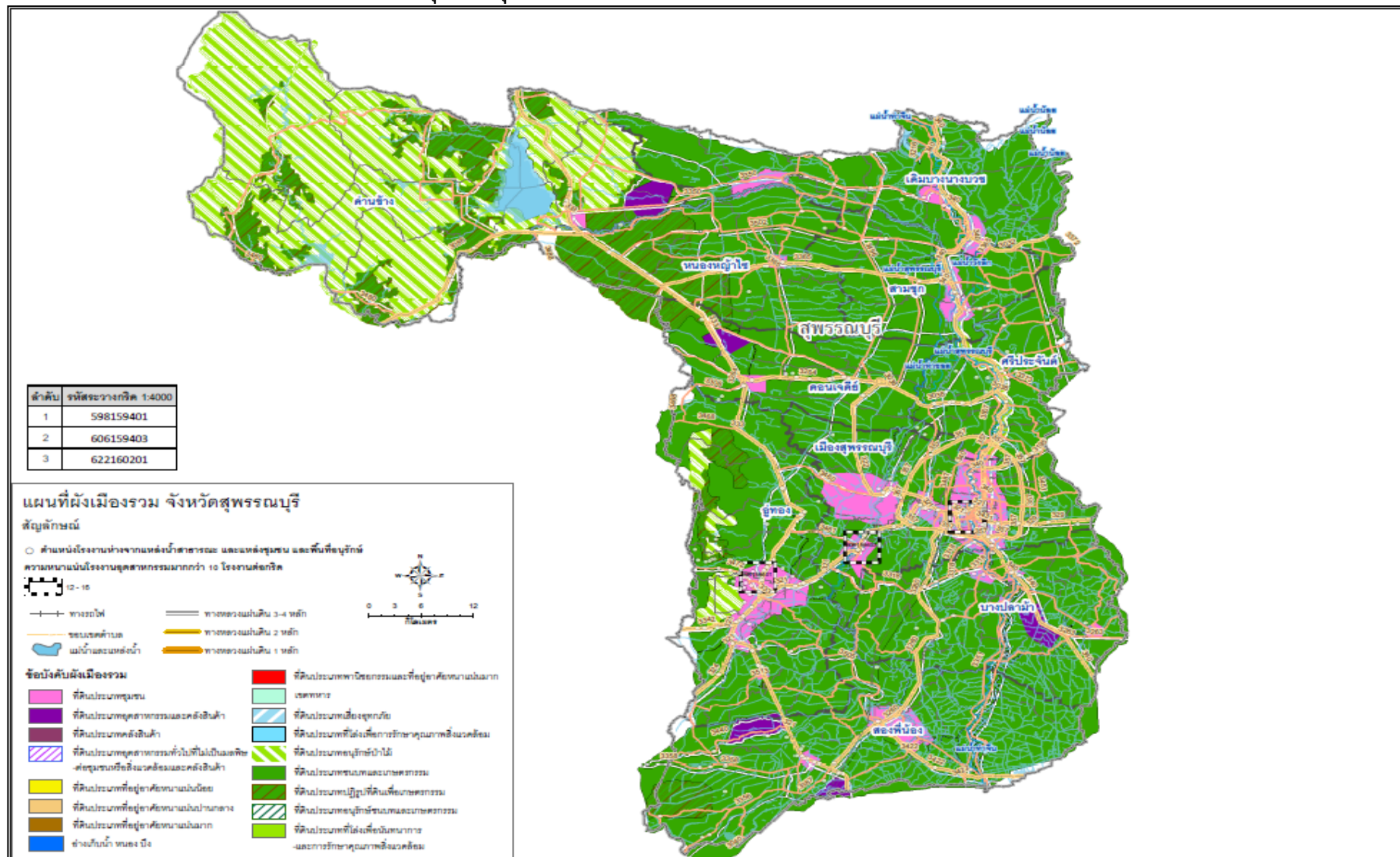

แผนภาพที่ 11 แสดงพื้นที่ที่มีศักยภาพในจังหวัดสระบุรี

โครงการพัฒนาพื้นที่อย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุนในจังหวัดที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโตสูง (ภายใต้ค่าใช้จ่ายการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุน)

แผนภาพที่ 12 แสดงพื้นที่ที่มีศักยภาพในจังหวัดสุพรรณบุรี

โครงการพัฒนาพื้นที่อย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุนในจังหวัดที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโตสูง (ภายใต้ค่าใช้จ่ายการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุน)

จากอุตสาหกรรมหลักที่มีศักยภาพของประเทศไทย 8 ประเทศที่ควรได้รับการสนับสนุน เมื่อนำมาพิจารณาแต่ละจังหวัด ในประเด็นเรื่องจำนวนโรงงาน จำนวนแรงงาน จำนวนเงินลงทุนรวม และจำนวนแรงงาน ตามตารางที่ 3-10 ซึ่งสามารถสรุปประเภทอุตสาหกรรมที่เหมาะสมในแต่ละจังหวัดดังตารางที่ 11

ตารางที่ 3 ข้อมูลจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมประเภทอาหารและเครื่องดื่มแยกรายจังหวัด

อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม				
จังหวัด	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	รวมรวม (แรงงาน)	เงินลงทุนรวม (ล้านบาท)	จำนวนแรงงาน (คน)
ปราจีนบุรี	134	241,342	10,582	7,526
นครราชสีมา	680	2,269,562	37,809	23,596
ขอนแก่น	255	874,892	16,673	6,003
กาญจนบุรี	235	1,563,656	15,949	14,287
เพชรบุรี	99	117,693	3,484	4,205
ฉะเชิงเทรา	247	352,769	18,628	8,024
สระบุรี	233	540,334	22,585	16,053
สุพรรณบุรี	277	536,381	11,748	5,416

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม (พฤศจิกายน 2557)

ตารางที่ 4 ข้อมูลจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมประเภทยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์

อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์				
จังหวัด	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	รวมรวม (แรงงาน)	เงินลงทุนรวม (ล้านบาท)	จำนวนแรงงาน (คน)
ปราจีนบุรี	46	139,619	32,919	10,157
นครราชสีมา	65	75,800	7,112	6,162
ขอนแก่น	37	6,672	382	520
กาญจนบุรี	25	2,946	1,547	329
เพชรบุรี	17	18,481	880	1,252
ฉะเชิงเทรา	154	272,223	58,217	16,574
สระบุรี	33	38,410	8,537	3,238
สุพรรณบุรี	39	6,454	816	1,276

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม (พฤศจิกายน 2557)

โครงการพัฒนาพื้นที่อย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุนในจังหวัดที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโตสูง
(ภายใต้ค่าใช้จ่ายการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุน)

ตารางที่ 5 ข้อมูลจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมประเภทยางและผลิตภัณฑ์ยาง

อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง				
จังหวัด	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	แรงแม้รวม (แรงแม่)	เงินทุนรวม (ล้านบาท)	จำนวนแรงงาน (คน)
ปราจีนบุรี	11	85,379	1,883	2,658
นครราชสีมา	27	38,199	1,772	1,977
ขอนแก่น	8	3,869	103	234
กาญจนบุรี	7	816	103	68
เพชรบุรี	3	5,377	23	17
ฉะเชิงเทรา	15	12,077	1,562	1,967
สระบุรี	17	64,149	10,775	4,053
สุพรรณบุรี	5	415	11	35

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม (พฤศจิกายน 2557)

ตารางที่ 6 ข้อมูลจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมประเภทไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์

อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์				
จังหวัด	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	แรงแม้รวม (แรงแม่)	เงินทุนรวม (ล้านบาท)	จำนวนแรงงาน (คน)
ปราจีนบุรี	60	9,440,457	118,001	22,842
นครราชสีมา	88	189,964	30,153	20,971
ขอนแก่น	23	14,169	2,573	3,327
กาญจนบุรี	13	1,020	75	155
เพชรบุรี	11	13,377	2,184	3,596
ฉะเชิงเทรา	138	221,334	33,055	33,869
สระบุรี	37	69,940	12,178	7,068
สุพรรณบุรี	10	1,811	109	243

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม (พฤศจิกายน 2557)

ตารางที่ 7 ข้อมูลจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมประเภทสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม

อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม				
จังหวัด	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	แรงแม้รวม (แรงแม่)	เงินทุนรวม (ล้านบาท)	จำนวนแรงงาน (คน)
ปราจีนบุรี	14	61,056	3,266	1,950
นครราชสีมา	89	48,783	2,270	15,388
ขอนแก่น	70	71,957	2,578	17,660
กาญจนบุรี	11	7,055	1,001	2,634
เพชรบุรี	14	61,056	3,266	1,950
ฉะเชิงเทรา	48	45,264	4,177	5,459
สระบุรี	29	56,656	1,891	5,875
สุพรรณบุรี	13	1,271	150	1,771

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม (พฤศจิกายน 2557)

ตารางที่ 8 ข้อมูลจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมประเภทแม่พิมพ์

อุตสาหกรรมแม่พิมพ์				
จังหวัด	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	แรงแม้รวม (แรงแม่)	เงินทุนรวม (ล้านบาท)	จำนวนแรงงาน (คน)
ปราจีนบุรี	5	n/a	694	761
นครราชสีมา	6	1,120	89	175
ขอนแก่น	1	145	25	15
กาญจนบุรี	2	670	24	54
เพชรบุรี	1	1,493	300	220
ฉะเชิงเทรา	8	2,645	287	776
สระบุรี	17	4,301	190	441
สุพรรณบุรี	1	94	9	10

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม (พฤศจิกายน 2557)

ตารางที่ 9 ข้อมูลจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมประเภทพลังงานหมุนเวียน/ทดแทน

อุตสาหกรรมพลังงานหมุนเวียน/ทดแทน				
จังหวัด	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	แรงแม้รวม (แรงแม่)	เงินทุนรวม (ล้านบาท)	จำนวนแรงงาน (คน)
ปราจีนบุรี	12	1,305,966	18,092	412
นครราชสีมา	77	1,821,065	48,299	1,191
ขอนแก่น	28	781,614	23,319	862
กาญจนบุรี	26	4,835,391	25,897	814
เพชรบุรี	5	55,649	290	49
ฉะเชิงเทรา	11	7,968,344	18,650	1,666
สระบุรี	36	3,192,408	49,128	562
สุพรรณบุรี	24	551,910	13,612	468

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม (พฤศจิกายน 2557)

ตารางที่ 10 ข้อมูลจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมประเภทอัญมณีและเครื่องประดับ

อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ				
จังหวัด	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	แรงแม้รวม (แรงแม่)	เงินทุนรวม (ล้านบาท)	จำนวนแรงงาน (คน)
ปราจีนบุรี	2	155	12,300	45
นครราชสีมา	9	1,627	664	1,847
ขอนแก่น	1	87	22	56
กาญจนบุรี	1	38	1	90
เพชรบุรี	-	-	-	-
ฉะเชิงเทรา	-	-	-	-
สระบุรี	1	47	2	16
สุพรรณบุรี	2	47	7	43

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม (พฤศจิกายน 2557)

ตารางที่ 11 ข้อมูลจำนวนระวางที่มีศักยภาพและประเภทอุตสาหกรรมที่เหมาะสม แยกรายจังหวัด

จังหวัด	จำนวนระวาง	อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์	อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนรถยนต์	อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม	อุตสาหกรรมพลังงานทดแทน/พลังงานทางเลือก	อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม	อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ	อุตสาหกรรมแม่พิมพ์	อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง
ปราจีนบุรี	6	√+	√	√+		√	√		√
นครราชสีมา	25	√		√+	√	√	√		
ขอนแก่น	8			√	+	√			
กาญจนบุรี	3			√+	√				
เพชรบุรี	1			√		√			
ฉะเชิงเทรา	12	√	√+	√	√	√		√	
สระบุรี	20			√+	√	√		√	√
สุพรรณบุรี	3		+	√+	+				

ที่มา : ทีมที่ปรึกษา

จังหวัดกาญจนบุรี มีจำนวนระวางที่เสนอให้มีการทบทวนประเภทผังเมืองจากพื้นที่เพื่อการอยู่อาศัยไปสู่พื้นที่อุตสาหกรรมทั้งสิ้น 3 ระวาง ซึ่งแต่ละระวางมีความหนาแน่นของโรงงานอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในจังหวัดนี้มี 2 กลุ่มอุตสาหกรรมสำคัญ คือ อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน/พลังงานทางเลือก นอกจากนี้หากวิเคราะห์ SWOT ของจังหวัดตามตารางที่ 12 จะพบว่าจังหวัดนี้ควรมีโครงการที่สำคัญจำนวน 4 โครงการ คือ

1. โครงการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรมและชุมชน
2. โครงการพัฒนาศักยภาพแรงงานภาคเกษตร
3. โครงการเสนอปรับปรุงผังเมืองระดับจังหวัดเพื่อกำหนดประเภทโรงงานที่เป็นอุตสาหกรรมหลักของจังหวัดให้สามารถตั้งในพื้นที่
4. โครงการป้องกัน ควบคุม กำกับดูแลการเกิดมลพิษจากภาคอุตสาหกรรม

ตารางที่ 12 SWOT ของจังหวัดกาญจนบุรี

STRENGTH	WEAKNESS
<ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สามารถแปรรูปไปเป็นอาหาร (อ้อย มันสำปะหลัง ข้าวโพดหวาน และข้าวโพดอ่อน ด้านสัตว์โคและสัตว์ปีก) และแปรรูปไปเป็นพลังงานทดแทน (อ้อย น้ำตาล มันสำปะหลัง ปาล์ม) อีกทั้งมีโรงงานแปรรูปสินค้าเกษตรจำนวนมาก (โรงงานน้ำตาล 7 โรง โรงงานแปรรูปผักผลไม้ 33 โรง เพื่อรองรับผลิตผลเหล่านี้) 2. กาญจนบุรีมีพื้นที่อากาศหนาว ซึ่งมีศักยภาพในการปลูกพืชเมืองหนาว ที่มีมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจสูง 3. จังหวัดกาญจนบุรีเป็นพื้นที่จังหวัดชายแดน ซึ่งสามารถมีแรงงานต่างด้าวเข้ามาทดแทนแรงงานไทยที่ขาดแคลนได้ สถานประกอบการต่างๆ จึงไม่มีปัญหาขาดแคลนแรงงาน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ระบบชลประทานที่มีอยู่ยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ ซึ่งพื้นที่บางส่วนขาดแคลนน้ำเพื่อการเกษตร 2. ภาคเอกชน (หอการค้าจังหวัด สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สภาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยวจังหวัด มีการรวมตัวที่เข้มแข็ง และมีส่วนร่วมในกระบวนการขับเคลื่อนการพัฒนาของจังหวัดอยู่แล้ว แต่ชุมชนยังมีส่วนร่วมและได้รับผลประโยชน์อย่างจำกัด) 3. พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่สาธารณะ พื้นที่หวงห้ามของรัฐ และที่ราชพัสดุ เนื้อที่จังหวัด 12.17 ล้านไร่ ที่สาธารณะ 7.44 ล้านไร่ (ร้อยละ 61.1 ของพื้นที่ทั้งหมด) ทำให้เป็นอุปสรรคต่อการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน

โครงการพัฒนาพื้นที่อย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุนในจังหวัดที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโตสูง (ภายใต้ค่าใช้จ่ายการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุน)

STRENGTH	WEAKNESS
<p>ดังกล่าว แหล่งสมุนไพรและแพทย์แผนไทยจากภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>4. มีพลังงานไฟฟ้าสำรองที่มั่นคง เพียงพอต่อการรองรับกิจกรรมทางด้านธุรกิจต่างๆ ได้อย่างต่อเนื่อง อีกทั้งมีศักยภาพด้านพลังงานทดแทนสูง เช่น พลังงานชีวมวล ชีวภาพ แสงอาทิตย์ น้ำ และลม</p>	<p>4. การบริการด้านสุขภาพบางแห่งยังไม่มีคุณภาพและได้มาตรฐานเท่าที่ควร ในขณะที่เดียวกันในพื้นที่บริเวณชายแดนที่จะต้องรองรับการเพิ่มของประชากรอันเนื่องจากการเติบโตของทวายในอนาคต</p>
OPPORTUNITY	THREAT
<p>1. แนวโน้มการบริโภคสินค้าอาหารปลอดภัยและอาหารเพื่อสุขภาพเพิ่มขึ้น</p> <p>2. ความต้องการพลังงานทดแทนและพลังงานสะอาดมีแนวโน้มสูงขึ้น</p> <p>3. การก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกทวาย ก่อให้เกิดความต้องการบริการขนส่งสินค้าข้ามแดน และการท่องเที่ยวของนักธุรกิจข้ามแดนเพิ่มสูงมากขึ้นเป็นโอกาสสำหรับธุรกิจให้บริการขนส่งและโลจิสติกส์และบริการอื่นๆ รวมทั้งขยายตลาดการค้าสู่สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาร์</p> <p>4. ได้รับอนุมัติให้มีการก่อสร้างมอเตอร์เวย์ ทางหลวงหมายเลข 81 (บางใหญ่) นนทบุรี – (หนองขาว) กาญจนบุรี (อนุมัติให้ดำเนินการเมื่อ 20 พ.ค.55) ระยะที่ 1 ซึ่งจะช่วยอำนวยความสะดวกในการคมนาคมของนักท่องเที่ยวและระบบโลจิสติกส์ของการขนส่งสินค้าของจังหวัดกาญจนบุรี</p> <p>5. รัฐบาลสนับสนุนจังหวัดกาญจนบุรีเป็นเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ ในปี พ.ศ. 2559 จะก่อให้เกิดการหลั่งไหลเข้ามาของการลงทุนทั้งเพื่ออุตสาหกรรมที่ให้แรงงานเข้มข้น ห้างสินค้าอุปโภคบริโภค สินค้าวัสดุก่อสร้าง และธุรกิจให้บริการโลจิสติกส์ข้ามแดน</p>	<p>1. มีการบุกรุกของกลุ่มนายทุนเข้าไปในพื้นที่ต้นน้ำ เพื่อปลูกพืชเศรษฐกิจ (ปาล์ม ยางพารา) ส่งผลกระทบต่อการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ ที่เป็นต้นน้ำและแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์</p> <p>2. ในบางพื้นที่ (ต.หนองตากยา อ.ท่าม่วง) ที่มีโรงงานอุตสาหกรรมและลานมันสำปะหลัง มีมลพิษที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนและยังมีการลอบนำขยะพิษนอกพื้นที่มาทิ้งในจังหวัด</p> <p>3. ในจังหวัดยังมีการทิ้งขยะตามบริเวณหุบเขา และพื้นที่สาธารณะ อีกทั้งยังขาดการบริหารจัดการที่เหมาะสม ทำให้เกิดมลภาวะ มีผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของชุมชนและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งส่งผลกระทบต่อธุรกิจการท่องเที่ยวในอนาคต</p> <p>4. มีภัยคุกคามจากโรคติดต่อ (วัณโรค โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ โรคที่ป้องกันได้ด้วยวัคซีน) ที่มาพร้อมกับแรงงานต่างด้าว เนื่องจากการควบคุมดูแลยังไม่ทั่วถึง</p> <p>5. มีการลักลอบนำเข้ายาเสพติดจากประเทศเพื่อนบ้านตามแนวชายแดน</p> <p>6. มีมลพิษสูงโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงสูง 12 ประเภท จำนวน 222 โรงงาน ใน 7 อำเภอ</p>

ที่มา : วิเคราะห์โดยทีมที่ปรึกษา

จังหวัดขอนแก่น มีจำนวนระวางที่เสนอให้มีการทบทวนประเภทผังเมืองจากพื้นที่เพื่อการอยู่อาศัยไปสู่พื้นที่อุตสาหกรรมทั้งสิ้น 8 ระวาง ซึ่งแต่ละระวางมีความหนาแน่นของโรงงานอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในจังหวัดนี้มี 2 กลุ่มอุตสาหกรรมสำคัญ 2 กลุ่มอุตสาหกรรม คือ อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม และอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม นอกจากนี้หากวิเคราะห์ SWOT ของจังหวัดตามตารางที่ 13 จะพบว่าจังหวัดนี้ควรมีโครงการที่สำคัญจำนวน 5 โครงการ ในจังหวัดขอนแก่น คือ

1. โครงการปรับปรุงเส้นทางคมนาคมที่เป็นเส้นทางขนาดเล็กให้สามารถรองรับการขนส่งสินค้าเกษตรแปรรูป และอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในพื้นที่ 6 อำเภอ คือ อำเภอพล บ้านไผ่ ชุมแพ น้ำพอง กระนวน และอำเภอเมือง

2. โครงการเสนอปรับปรุงผังเมืองระดับจังหวัดเพื่อกำหนดประเภทโรงงานที่เป็นอุตสาหกรรมหลักของจังหวัดให้สามารถตั้งในพื้นที่
3. โครงการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรมและชุมชน
4. โครงการการกำกับดูแลและการพัฒนาบริการด้านสาธารณสุขให้แก่แรงงานต่างด้าว
5. โครงการป้องกัน ควบคุม กำกับดูแลการเกิดมลพิษจากภาคอุตสาหกรรม

ตารางที่ 13 SWOT ของจังหวัดขอนแก่น

STRENGTH	WEAKNESS
<ol style="list-style-type: none"> 1. มีความได้เปรียบเชิงภูมิศาสตร์ เป็นศูนย์กลางคมนาคมขนส่งของภาคอีสานและตั้งอยู่ในแนวระเบียงเศรษฐกิจ EWEC และ NSEC สามารถเชื่อมโยงออกสู่ทะเลตะวันออก 2. เป็นศูนย์กลางการบริหารและบริการภาครัฐของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวมทั้งเป็นที่ตั้งสถานกงสุลใหญ่จีน เวียดนาม ลาว และเปรู 3. เป็นแหล่งผลิตพืชอาหาร/พลังงานทดแทนที่สำคัญ เช่น ข้าว อ้อย โรงงานมันสำปะหลัง และแหล่งผลิตสัตว์ที่สำคัญ เช่น โคเนื้อ (ลำดับ 2 ของภาค) และไก่เนื้อ (ลำดับที่ 4 ของภาค) รวมทั้งเป็นแหล่งแปรรูปอาหาร/เครื่องดื่ม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ 2. ปัญหาด้านสุขภาพอนามัย 3. การผลิตแรงงานไม่ตรงกับความต้องการของตลาด และขาดแคลนแรงงานระดับฝีมือและไร้ฝีมือ โดยเฉพาะภาคการเกษตรบริการ 4. ปัญหาขยะล้นเมือง 328 ตัน/วัน กำจัดถูกหลักวิชาการ 151 ตัน/วัน
OPPORTUNITY	THREAT
<ol style="list-style-type: none"> 1. นโยบายครัวไทยสู่ครัวโลก และส่งเสริมการเข้าถึงแหล่งทุนของประชาชน 2. สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (สสปน. หรือ TCEB) คัดเลือกให้จังหวัดขอนแก่นเป็น MICE CITY แห่งที่ 5 ของประเทศไทย 3. ค.ร.ม. มีมติอนุมัติในหลักการ (เมื่อ 22 ก.พ.55) จัดตั้งนิคมอุตสาหกรรมสีเขียวที่จังหวัดขอนแก่น 4. การเข้าสู่ประชาคมอาเซียนทำให้ตลาดผู้บริโภคเพิ่มขึ้น และทำให้ความต้องการสินค้าด้านเกษตรเพิ่มขึ้นด้วย 5. ความต้องการบริโภคอาหารปลอดภัย 6. วิฤตความมั่นคงด้านพลังงาน การปลูกพืชพลังงานทดแทนส่งผลต่อการจัดการที่ดินให้เกิดประโยชน์สูงสุด 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ภัยพิบัติจากผลกระทบสภาวะโลกร้อน เช่นภัยแล้ง อุทกภัย และอัคคีภัย ส่งผลกระทบต่อการผลิตภาคการเกษตร 2. ประชากรแฝง และมีการเคลื่อนย้ายประชากรสูง 3. การขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม/บริการ เกิดการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินจากภาคการเกษตร ไปเป็นที่อยู่อาศัย และธุรกิจบริการ 4. ประชากรยังมีความเสี่ยงต่อการเกิดโรคแทรกซ้อน (เช่นโรคความดัน โรคเบาหวาน) 5. ปัจจัยเสี่ยงที่มีผลสุขภาพอนามัยมีหลากหลายมากขึ้น เช่น การเดินทางที่สะดวกขึ้น พฤติกรรมการบริโภค และพฤติกรรมการใช้ชีวิตที่เปลี่ยนไป 6. ราคาน้ำมันเชื้อเพลิง/ก๊าซเพิ่มสูงขึ้น ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันและต้นทุนในการประกอบธุรกิจ 7. มีมลพิษสูงโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงสูง 12 ประเภท จำนวน 60 โรงงาน ใน 14 อำเภอ

ที่มา : วิเคราะห์โดยทีมที่ปรึกษา

จังหวัดฉะเชิงเทรา มีจำนวนระวางที่เสนอให้มีการทบทวนประเภทผังเมืองจากพื้นที่เพื่อการอยู่อาศัยไปสู่พื้นที่อุตสาหกรรมทั้งสิ้น 12 ระวาง ซึ่งแต่ละระวางมีความหนาแน่นของโรงงานอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในจังหวัดนี้มี 6 กลุ่มอุตสาหกรรม คือ อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนรถยนต์ อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม อุตสาหกรรม

โครงการพัฒนาพื้นที่อย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุนในจังหวัดที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโตสูง (ภายใต้ค่าใช้จ่ายการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุน)

แม่พิมพ์ อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม และอุตสาหกรรมพลังงานทดแทน/พลังงานทางเลือก นอกจากนี้ หากวิเคราะห์ SWOT ของจังหวัดตามตารางที่ 14 จะพบว่าจังหวัดนี้ควรมีโครงการที่สำคัญจำนวน 6 โครงการ คือ

1. โครงการพัฒนาระบบคมนาคมเพื่อรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมในพื้นที่
2. โครงการพัฒนาเส้นทางจากอำเภอเมืองไปยังจังหวัดปราจีนบุรีและสระแก้วเพื่อเชื่อมโยงกับประเทศกัมพูชาและเป็นการรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมในภูมิภาคอาเซียน
3. โครงการเสนอปรับปรุงผังเมืองระดับจังหวัดเพื่อกำหนดประเภทโรงงานที่เป็นอุตสาหกรรมหลักของจังหวัดให้สามารถตั้งในพื้นที่
4. โครงการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรมและชุมชน
5. โครงการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวเพื่อความมั่นคงและปลอดภัย
6. โครงการป้องกัน ควบคุม กำกับดูแลการเกิดมลพิษจากภาคอุตสาหกรรม

ตารางที่ 14 SWOT ของจังหวัดฉะเชิงเทรา

STRENGTH	WEAKNESS
<ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นฐานการผลิตยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ที่มีชื่อเสียงระดับโลก 2. ใกล้เมืองหลวงและศูนย์กลางการส่งออกของประเทศ 3. เป็นฐานการแปรรูปอาหาร ยาง พลาสติก และผลิตเครื่องใช้ไฟฟ้า 4. เป็นแหล่งนิคมอุตสาหกรรม และได้รับการส่งเสริมจากภาครัฐ 5. ภาครัฐกำลังลงทุนโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนมากขึ้น 6. ศูนย์การผลิตยานยนต์ ผลิตภัณฑ์จากยาง และพลาสติก 	<ol style="list-style-type: none"> 1. โรงงานอุตสาหกรรมบางประเภท สร้างมลพิษทำลายสิ่งแวดล้อม 2. ถนนและเส้นทางโครงข่ายปัจจุบันยังมีน้อย และขาดการบำรุงรักษา 3. การผลิตแรงงานไม่ตรงกับความต้องการของตลาด และขาดแคลนแรงงานระดับฝีมือและไร้ฝีมือ
OPPORTUNITY	THREAT
<ol style="list-style-type: none"> 1. ตลาดส่งออกของยานยนต์ที่มากขึ้น 2. เป็นฐานการผลิตยานยนต์ที่ใหญ่มากขึ้น เพื่อส่งออกกลุ่มประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและประเทศอื่นๆ 3. เป็นศูนย์กลางกระจายสินค้าแห่งภาคตะวันออก เพื่อเชื่อมโยงกลุ่มประเทศอาเซียน 	<ol style="list-style-type: none"> 1. มลพิษที่เพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของโรงงานอุตสาหกรรม 2. ราคาที่ดินที่สูงขึ้นส่งผลต่อพื้นที่ขยายโรงงาน 3. การขาดฝีมือแรงงานเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรม 4. ปัญหาการจราจรติดขัด และอาชญากรรมสูงขึ้น 5. ปัญหาสาธารณสุข โภค น้ำ ไฟฟ้า ไม่เพียงพอต่อการขยายตัว 6. ปัญหาค่าแรงที่สูงขึ้น 7. ปัญหายักรธรรมชาติ อุทกภัย และความไม่สงบทางการเมือง 8. มีมลพิษสูงโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงสูง 12 ประเภท จำนวน 106 โรงงาน ใน 8 อำเภอ

ที่มา : วิเคราะห์โดยทีมที่ปรึกษา

จังหวัดนครราชสีมา มีจำนวนระวางที่เสนอให้มีการทบทวนประเภทผังเมืองจากพื้นที่เพื่อการอยู่อาศัยไปสู่พื้นที่อุตสาหกรรมทั้งสิ้น 25 ระวาง ซึ่งแต่ละระวางมีความหนาแน่นของโรงงานอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในจังหวัดนี้มี 2 กลุ่มอุตสาหกรรมสำคัญ 5 กลุ่มอุตสาหกรรมหลัก คือ อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ อุตสาหกรรมพลังงานทดแทน/พลังงานทางเลือก และอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม นอกจากนี้หากวิเคราะห์ SWOT ของจังหวัดตามตารางที่ 15 จะพบว่าจังหวัดนี้ควรมีโครงการที่สำคัญจำนวน 6 โครงการ คือ

1. โครงการปรับปรุงเส้นทางคมนาคมที่เป็นเส้นทางขนาดเล็กให้สามารถรองรับการขนส่งสินค้าเกษตรแปรรูป และอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในพื้นที่ 5 อำเภอ คือ อำเภอเมืองนครราชสีมา อำเภอปากช่อง อำเภอสีคิ้ว อำเภอปักธงชัย และอำเภอสูงเนิน
2. โครงการพัฒนาเส้นทางจากอำเภอเมืองไปยังจังหวัดปราจีนบุรีและขอนแก่นเพื่อเชื่อมโยงอุตสาหกรรมระหว่างภูมิภาคและเป็นการรองรับการเป็นศูนย์กลางการพัฒนาอุตสาหกรรมในภูมิภาคอาเซียน
3. โครงการเสนอปรับปรุงผังเมืองระดับจังหวัดเพื่อกำหนดประเภทโรงงานที่เป็นอุตสาหกรรมหลักของจังหวัดให้สามารถตั้งในพื้นที่
4. โครงการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรมและชุมชน
5. โครงการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวเพื่อความมั่นคงและปลอดภัย
6. โครงการป้องกัน ควบคุม กำกับดูแลการเกิดมลพิษจากภาคอุตสาหกรรม

ตารางที่ 15 SWOT ของจังหวัดนครราชสีมา

STRENGTH	WEAKNESS
1. เป็นฐานการผลิตพืชเศรษฐกิจอาหารและพลังงานที่สำคัญของประเทศ โดยเฉพาะข้าวและมันสำปะหลัง ที่เป็นพืชเพื่อการบริโภค และสามารถแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่า	1. เส้นทางคมนาคมขนส่งและระบบโลจิสติกส์ยังไม่พร้อม ขาดการเชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิต ศูนย์และรวบรวมกระจายสินค้า รวมถึงมีปัญหาภาวะเปียบและเอกสารที่ทำให้การค้าเงินการขนส่งเป็นไปด้วยความล่าช้า
2. มีการเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยเฉพาะอุตสาหกรรมเกษตรที่มีเงินลงทุน 12,000 ล้านบาท และอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป ที่มีเงินลงทุน 19,000 ล้านบาท	2. แรงงานในภาคอุตสาหกรรมขาดแคลน เนื่องจากคนย้ายเทไปในภาคการให้บริการ และมีทัศนคติต่อการเลือกงานสูงขึ้น จึงต้องจ้างแรงงานต่างด้าวเข้ามาทดแทน
3. ภาคการผลิตมีความแข็งแกร่งในด้านปริมาณ คุณภาพ และราคาวัตถุดิบ และด้านความรวดเร็วในการขนส่ง	3. การวางผังเมืองแบบใหม่ มีการจำกัดพื้นที่อุตสาหกรรม ทำให้ไม่สามารถขยายตัวสถานประกอบการและโรงงานได้
4. ภาคการผลิตมีการริเริ่มเพื่อร่วมมือกับสถาบันการศึกษาเพื่อสร้างนวัตกรรมการผลิต และการเตรียมบุคลากรผู้เชี่ยวชาญในอนาคต	4. ภาคการผลิตขาดปัจจัยด้านอุตสาหกรรมสนับสนุน โดยขาดอุตสาหกรรมที่เชื่อมโยงทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ และขาดด้านการรวบรวมองค์ความรู้ การสร้างนวัตกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่า
5. สถานประกอบการอยู่ในจุดยุทธศาสตร์ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภูมิภาคอินโดจีน และเป็นพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากน้ำท่วมน้อย	5. ประสบปัญหามลภาวะและของเสียจากภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคประชาชน โดยส่วนที่ได้รับผลกระทบจากมลภาวะสูงสุดคือพื้นที่แถบลุ่มน้ำ คูคลองในเขตเมือง
6. เป็นแหล่งผลิตพลังงานทดแทน พลังงานสะอาดขนาดใหญ่ในอาเซียน (โรงไฟฟ้าหมุนกลับลำตะคอง / กังหันลม / พลังงานแสงอาทิตย์)	
7. มีเกลือหินสำรอง แร่โปแตส แร่เหล็กจำนวนมาก	

โครงการพัฒนาพื้นที่อย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุนในจังหวัดที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโตสูง (ภายใต้ค่าใช้จ่ายการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุน)

OPPORTUNITY	THREAT
<ol style="list-style-type: none"> 1. การก่อตั้งประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่จะก่อให้เกิดการไหลเวียนของแรงงาน เงินทุน และปัจจัยการผลิตระหว่างกลุ่มประเทศอาเซียน นำมาซึ่งบริบทการเปลี่ยนแปลงและการพัฒนาการค้าการลงทุนในอุตสาหกรรมระหว่างประเทศพร้อมกับช่วยลดต้นทุน โดยการย้ายฐานการผลิต หรือรับเอาวัตถุดิบจากแหล่งที่มีต้นทุนถูกกว่า 2. โครงการ Food Valley ที่จะเป็นศูนย์วิจัยพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารและเกษตรแปรรูป พร้อมทั้งการผลิตสินค้าและโรงงานต้นแบบ 3. การสร้างทางรถไฟรางคู่เพื่อประหยัดต้นทุนโลจิสติกส์ และขยายตลาดสู่ทั่วภูมิภาค 4. นโยบายการรณรงค์เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมสีเขียวที่ปลอดภัย และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การใช้มาตรการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (Non-tariff barrier) จากต่างประเทศ เช่น มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม สุขอนามัย ซึ่งผลกระทบต่อ การส่งออกสินค้าสำคัญประเภทสินค้าเกษตรแปรรูป 2. นโยบายการขึ้นอัตราแรงงานขั้นต่ำของรัฐบาล ซึ่งหากขาดการเพิ่มประสิทธิภาพและผลิตภาพของแรงงานในอัตราที่เท่าเทียมกัน จะทำให้เกิดสภาวะสินค้าแพงและไร้คุณภาพ 3. การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน จะมีการแข่งขันด้านแรงงานขาดทักษะ (Unskilled) ราคาถูกจากประเทศเพื่อนบ้าน ในขณะที่ประเทศไทยจะเสียเปรียบจากการมีแรงงานขาดทักษะในอัตราค่าจ้างที่สูงกว่า 4. โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกตามเมืองและด่านชายแดน ยังไม่เอื้อต่อการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยวที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยปัจจุบันมีเส้นทางหลักสำหรับขนส่งสินค้าออกต่างประเทศได้เพียงเส้นทางเดียว โดยใช้ถนนมิตรภาพผ่านนครราชสีมา ไปสู่ท่าเรือน้ำลึกชายฝั่งทะเลตะวันออก พื้นที่ที่อยู่ลึกเข้าไปตอนในของภาคต้องขนส่งอ้อมผ่านจังหวัดนครราชสีมา 5. มีมลพิษสูงโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงสูง 12 ประเภท จำนวน 107 โรงงาน ใน 19 อำเภอ

ที่มา : วิเคราะห์โดยทีมที่ปรึกษา

จังหวัดปราจีนบุรี มีจำนวนระวางที่เสนอให้มีการทบทวนประเภทผังเมืองจากพื้นที่เพื่อการอยู่อาศัยไปสู่พื้นที่อุตสาหกรรมทั้งสิ้น 6 ระวาง ซึ่งแต่ละระวางมีความหนาแน่นของโรงงานอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในจังหวัดนี้มี 6 กลุ่มอุตสาหกรรมหลัก คือ อุตสาหกรรมไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนรถยนต์ อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม อุตสาหกรรมอัญมณีและเครื่องประดับ อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง และอุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม นอกจากนี้หากวิเคราะห์ SWOT ของจังหวัดตามตารางที่ 16 จะพบว่าจังหวัดนี้ควรมีโครงการที่สำคัญจำนวน 6 โครงการ คือ

1. โครงการปรับปรุงเส้นทางคมนาคมที่เป็นเส้นทางขนาดเล็กให้สามารถรองรับการขนส่งสินค้าเกษตรแปรรูป และอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในพื้นที่ 5 อำเภอ คือ อำเภอกบินทร์บุรี อำเภอศรีมหาโพธิ อำเภอเมืองปราจีนบุรี อำเภอประจันตคาม และอำเภอศรีมโหสถ
2. โครงการพัฒนาและขยายเส้นทางจากอำเภอเมืองไปยังจังหวัดสระแก้วเพื่อเชื่อมโยงอุตสาหกรรมระหว่างภูมิภาคและเป็นการรองรับการเป็นศูนย์กลางการพัฒนาอุตสาหกรรมในภูมิภาคอาเซียน
3. โครงการเสนอปรับปรุงผังเมืองระดับจังหวัดเพื่อกำหนดประเภทโรงงานที่เป็นอุตสาหกรรมหลักของจังหวัดให้สามารถตั้งในพื้นที่
4. โครงการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรมและชุมชน
5. โครงการจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวเพื่อความมั่นคงและปลอดภัย
6. โครงการป้องกัน ควบคุม กำกับดูแลการเกิดมลพิษจากภาคอุตสาหกรรม

โครงการพัฒนาพื้นที่อย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุนในจังหวัดที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโตสูง (ภายใต้ค่าใช้จ่ายการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุน)

ตารางที่ 16 SWOT ของจังหวัดปราจีนบุรี

STRENGTH	WEAKNESS
<ol style="list-style-type: none"> ทำเลที่ตั้งเหมาะสม เป็นศูนย์กลางการผลิตสินค้าส่งออกที่สำคัญ มีเขตประกอบการอุตสาหกรรม 2 แห่ง และสวนอุตสาหกรรม 3 แห่ง มีโรงงานกว่า 700 แห่งตั้งอยู่ในอำเภอกบินทร์บุรี ศรีมหาโพธิ์และบ้านสร้าง จังหวัดปราจีนบุรีเป็นพื้นที่รองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมจากภาคเอกชนตามแนวทางหลวงหมายเลข 304 และ 33 เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมกลางน้ำและปลายน้ำที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมต้นน้ำที่พื้นที่ชายฝั่งทะเลตะวันออก อาทิ อุตสาหกรรมชิ้นส่วนและการประกอบยานยนต์ อุตสาหกรรมผลิตอาหารและเครื่องดื่ม อุตสาหกรรมกระดาษและผลิตภัณฑ์จากกระดาษ จังหวัดปราจีนบุรีเป็นจุดตัดของยานพาหนะหลายประเภท ทั้งจากระบบขนส่งทางถนนด้านรถยนต์ ระบบรางจากโครงการรถไฟรางคู่ การขนส่งทางน้ำในแม่น้ำบางปะกง และมีถนนเส้นทาง Southern Economic Corridor พาดผ่าน 	<ol style="list-style-type: none"> ขาดแหล่งน้ำขนาดกลางและขนาดใหญ่ เพื่อเป็นน้ำต้นทุนในด้านการเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว สาธารณูปโภคพื้นฐานไม่เพียงพอรองรับการขยายตัวภาคอุตสาหกรรมและการเติบโตของชุมชน ขาดแคลนแรงงานทั้งระดับฝีมือและไร้ฝีมือสำหรับภาคการเกษตรอุตสาหกรรมและธุรกิจบริการ ทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ กลุ่มผลิตภัณฑ์ชุมชน / องค์กรภาคการเกษตร ยังไม่เข้มแข็งในการบริหารจัดการและการดำเนินกิจกรรมร่วมกัน ปัญหาอาชญากรรมที่เพิ่มสูงขึ้น โดยสัดส่วนคดีอาชญากรรมสูงกว่าค่าเฉลี่ยประเทศและมีแนวโน้มสูงขึ้น
OPPORTUNITY	THREAT
<ol style="list-style-type: none"> นโยบายรัฐบาลที่จะส่งผลต่อการพัฒนาพื้นที่จังหวัด ได้แก่ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในระบบขนส่งของประเทศ การ Zoning พื้นที่การเกษตร การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ การพัฒนาอุตสาหกรรมสีเขียว และ SMEs การส่งเสริมการท่องเที่ยว การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนจะส่งผลให้ตลาดใหญ่ขึ้น ต้นทุนปัจจัยการผลิตลดลง กระแสความต้องการสินค้าและบริการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การรักษาสุขภาพ และความต้องการเฉพาะกลุ่มมีแนวโน้มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง 	<ol style="list-style-type: none"> มีภัยธรรมชาติ ได้แก่ อุทกภัย ภัยแล้ง ทำให้ GPP ได้รับผลกระทบจากภาวะชะงักงันของห่วงโซ่อุปทานในช่วงวิกฤต อุทกภัย รวมถึงป่าไม้เสื่อมโทรมลงจากการบุกรุกของประชาชน เพื่อทำไร่ และทำไม้แปรรูป เป็นต้น การค้าโลกมีการแข่งขันรุนแรงและมีกติกาใหม่ๆ เกิดขึ้นตลอดเวลา มลพิษที่เพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของโรงงานอุตสาหกรรม ราคาที่ดินที่สูงขึ้นส่งผลต่อพื้นที่ขยายโรงงาน ปัญหาสาธารณสุข โศก น้ำ ไฟฟ้า ไม่พอต่อการขยายตัว มีมลพิษสูงโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงสูง 12 ประเภท จำนวน 1,248 โรงงาน ใน 7 อำเภอ

ที่มา : วิเคราะห์โดยทีมที่ปรึกษา

จังหวัดเพชรบุรี มีจำนวนระวางที่เสนอให้มีการทบทวนประเภทผังเมืองจากพื้นที่เพื่อการอยู่อาศัยไปสู่พื้นที่อุตสาหกรรมทั้งสิ้น 1 ระวาง ซึ่งแต่ละระวางมีความหนาแน่นของโรงงานอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในจังหวัดนี้มี 2 กลุ่มอุตสาหกรรมสำคัญ คือ อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม และอุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม นอกจากนี้หากวิเคราะห์ SWOT ของจังหวัดตามตารางที่ 17 จะพบว่าจังหวัดนี้ควรมีโครงการที่สำคัญจำนวน 6 โครงการ คือ

โครงการพัฒนาพื้นที่อย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุนในจังหวัดที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโตสูง (ภายใต้ค่าใช้จ่ายการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุน)

1. โครงการปรับปรุงเส้นทางคมนาคมที่เป็นเส้นทางขนาดเล็กให้สามารถรองรับการขนส่งสินค้าเกษตรแปรรูป และอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในพื้นที่ 3 อำเภอหลัก คือ อำเภอเมืองเพชรบุรี อำเภอเขาย้อย และอำเภอชะอำ
2. โครงการพัฒนาเส้นทางจากระหว่างจังหวัดเพชรบุรี ราชบุรี และกาญจนบุรีเพื่อเชื่อมโยงกับประเทศสหภาพเมียนมาร์
3. โครงการเสนอปรับปรุงผังเมืองระดับจังหวัดเพื่อกำหนดประเภทโรงงานที่เป็นอุตสาหกรรมหลักของจังหวัดให้สามารถตั้งในพื้นที่
4. โครงการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรมและชุมชน
5. โครงการการกำกับดูแลและการพัฒนาบริการด้านสาธารณสุขให้แก่แรงงานต่างด้าว
6. โครงการป้องกัน ควบคุม กำกับดูแลการเกิดมลพิษจากภาคอุตสาหกรรม

ตารางที่ 17 SWOT ของจังหวัดเพชรบุรี

STRENGTH	WEAKNESS
<ol style="list-style-type: none"> 1. ทรัพยากรธรรมชาติสมบูรณ์และหลากหลาย 2. แหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์มีคุณภาพ เช่น ทะเล ป่าไม้ ภูเขา แม่น้ำ 3. ทิวทัศน์วัฒนธรรมสูง สามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว อาทิ วัดต่างๆ พระราชวัง พิพิธภัณฑสถาน ศูนย์ 4. วัฒนธรรม และสามารถพัฒนา/ต่อยอด เป็นอาชีพระดับทักษะได้ อาทิ ศิลปะช่างสิบหมู่ 5. ใกล้กรุงเทพฯ ระยะทางประมาณ 120 กิโลเมตร ซึ่งเป็นศูนย์กลางการพัฒนาของประเทศและเป็นปัจจัยสนับสนุนสำคัญ เช่น ด้านการท่องเที่ยว การลงทุน 6. มีสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานในระดับดี เช่น เส้นทางคมนาคม ระบบไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ 7. การคมนาคมสะดวกและมีหลายรูปแบบ อาทิ การคมนาคมทางบก เช่น ถนนเพชรเกษม ที่มีคุณภาพระดับดี 8. ถนนเลียบริมชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกของอ่าวไทย ซึ่งระยะปัจจุบันเชื่อมโยงจังหวัดสมุทรสงคราม และเพชรบุรี สำหรับระยะต่อไป จะเชื่อมโยงต่อเนื่องจังหวัดประจวบคีรีขันธ์และชุมพร 9. รถไฟสายใต้ที่มีเส้นทางผ่าน 10. จังหวัดเพชรบุรี มีการคมนาคมทางอากาศที่มีท่าอากาศยานหัวหิน (สนามบินบ่อฝ้าย) ซึ่งมีทั้งเที่ยวบินภายในประเทศและระหว่างประเทศ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ระบบบริหารจัดการน้ำยังไม่มีประสิทธิภาพเต็มที่ เช่น ขาดการจัดทำระบบฐานข้อมูล และความร่วมมือเกี่ยวกับการบริหารจัดการน้ำระดับจังหวัด 2. ปัญหาขยะที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในขณะที่ยังไม่สามารถสร้างสถานที่กำจัดขยะที่มีประสิทธิภาพรองรับสถานการณ์ดังกล่าว โดยเฉพาะปริมาณขยะจากภาคการท่องเที่ยว รวมถึงขยะลักษณะมลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม 3. ขาดโครงสร้างพื้นฐานเพื่อส่งเสริมการเป็นแหล่งเรียนรู้และการพัฒนากิจกรรมสืบสานประเพณีวัฒนธรรม 4. ถนนสายรอง/ย่อย เพื่อการขนส่งผลผลิตทางการเกษตร และการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์บางส่วน ยังมีสภาพชำรุดและขาดงบประมาณดูแลซ่อมแซม 5. ระบบขนส่งมวลชนทั้งประเภทรูปแบบภายในจังหวัด และระหว่างจังหวัดยังไม่มีลักษณะมาตรฐานสากลและไม่ครอบคลุมความต้องการที่ทั่วถึง 6. ระบบการบริหารจัดการด้านการคมนาคมของจังหวัดยังขาดประสิทธิภาพ ส่งผลให้ยังพบปัญหาการจราจรหนาแน่นในช่วงเทศกาล (High Season) 7. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ยังขาดความเหมาะสม ทำให้ทรัพยากรธรรมชาติของจังหวัดเสื่อมโทรม ซึ่งส่งผลเสียต่อทัศนียภาพของแหล่งท่องเที่ยว

โครงการพัฒนาพื้นที่อย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุนในจังหวัดที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโตสูง (ภายใต้ค่าใช้จ่ายการพัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมอย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุน)

OPPORTUNITY	THREAT
<ol style="list-style-type: none"> 1. ภาครัฐมีโครงสร้างต่อเนื่องจัดทำถนนเลียบชายฝั่งทะเลตะวันตกของอ่าวไทยที่เชื่อมโยงตั้งแต่ จังหวัดสมุทรสงคราม เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ และชุมพร 2. อยู่ในเขตส่งเสริมการลงทุนเขตที่ 3 ซึ่งได้รับสิทธิประโยชน์ส่งเสริมการประกอบธุรกิจ 3. กระแสการพัฒนามุ่งเน้นเศรษฐกิจสีเขียวที่เน้นความยั่งยืนและสมดุล 	<ol style="list-style-type: none"> 1. การขาดฝีมือแรงงานเพื่อการพัฒนาอุตสาหกรรม 2. การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของโลก เช่น สภาวะโลกร้อน สภาพอากาศไม่ตรงตามฤดูกาล อาจส่งผลให้ผลผลิตทางการเกษตรลดลงหรือมีคุณภาพไม่คงที่ 3. ค่านิยมทางการศึกษาที่ส่วนใหญ่มุ่งเน้นสายสามัญมากกว่าสายอาชีพเฉพาะด้าน ส่งผลให้มีแรงงานฝีมือสายอาชีพไม่เพียงพอต่อความต้องการของตลาด 4. แนวโน้มปัจจัยการผลิตและค่าจ้างแรงงานสูงขึ้น โดยเฉพาะปัญหาด้านแรงงาน ที่อาจเกิดปัญหาขาดแคลนแรงงานระดับปฏิบัติการ ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อเนื่องด้านต้นทุนการผลิตที่เพิ่มสูงขึ้น หรือการเคลื่อนย้ายแรงงานข้ามชาติ 5. มลพิษที่เพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของโรงงานอุตสาหกรรม 6. ราคาที่ดินที่เพิ่มสูงขึ้นส่งผลต่อการขยายพื้นที่ของโรงงาน 7. มีมลพิษสูงโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงสูง 12 ประเภท จำนวน 32 โรงงาน ใน 5 อำเภอ

ที่มา : วิเคราะห์โดยทีมที่ปรึกษา

จังหวัดสระบุรี มีจำนวนระวางที่เสนอให้มีการทบทวนประเภทผังเมืองจากพื้นที่เพื่อการอยู่อาศัยไปสู่พื้นที่อุตสาหกรรมทั้งสิ้น 20 ระวาง ซึ่งแต่ละระวางมีความหนาแน่นของโรงงานอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในจังหวัดนี้มี 5 กลุ่มอุตสาหกรรมสำคัญ คือ อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม อุตสาหกรรมสิ่งทอและเครื่องนุ่งห่ม อุตสาหกรรมแม่พิมพ์ อุตสาหกรรมพลังงานทดแทน/พลังงานทางเลือก และอุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง นอกจากนี้หากวิเคราะห์ SWOT ของจังหวัดตามตารางที่ 18 จะพบว่าจังหวัดนี้ควรมีโครงการที่สำคัญจำนวน 6 โครงการ คือ

1. โครงการปรับปรุงเส้นทางคมนาคมที่เป็นเส้นทางขนาดเล็กให้สามารถรองรับการขนส่งสินค้าเกษตรแปรรูป และอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในพื้นที่ 5 อำเภอหลัก คือ อำเภอหนองแค อำเภอแก่งคอย อำเภอเฉลิมพระเกียรติ อำเภอพระพุทธบาท และอำเภอเมืองสระบุรี
2. โครงการพัฒนาเส้นทางจากระหว่างจังหวัดนครราชสีมา และพระนครศรีอยุธยาเพื่อเชื่อมโยงอุตสาหกรรมในภูมิภาค
3. โครงการเสนอปรับปรุงผังเมืองระดับจังหวัดเพื่อกำหนดประเภทโรงงานที่เป็นอุตสาหกรรมหลักของจังหวัดให้สามารถตั้งในพื้นที่
4. โครงการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรมและชุมชน
5. โครงการการกำกับดูแลและการพัฒนาบริการด้านสาธารณสุขให้แก่แรงงานต่างด้าว
6. โครงการป้องกัน ควบคุม กำกับดูแลการเกิดมลพิษจากภาคอุตสาหกรรม

ตารางที่ 18 SWOT ของจังหวัดสระบุรี

STRENGTH	WEAKNESS
<ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นแหล่งผลิต แปรรูป ผลผลิตทางการเกษตร ปศุสัตว์ที่สำคัญ เพื่อบริโภคภายในประเทศ และส่งออก และการลงทุนขนาดใหญ่ 2. เป็นจังหวัดที่อยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ และเป็นศูนย์กลางการคมนาคมไปสู่ภูมิภาคต่าง ๆ 3. มีโรงงานอุตสาหกรรมและกลุ่มอุตสาหกรรมขนาดใหญ่จำนวนมากเป็นแหล่งสร้างงาน และรายได้แก่ชุมชน 4. มีโรงงานปูนซีเมนต์ที่สามารถรองรับการบำบัดกากอุตสาหกรรมอันตรายได้ 5. มีโรงงานผลิตกระแสไฟฟ้าที่ใช้แก๊สธรรมชาติเพื่อเป็นเชื้อเพลิง 	<ol style="list-style-type: none"> 1. โรงงานอุตสาหกรรมประเภทปูนซีเมนต์ส่งผลกระทบต่อมลพิษทางอากาศ 2. ขาดแคลนฝีมือแรงงานในพื้นที่ ทำให้ต้นทุนภาคการผลิตสูง 3. ขาดการเชื่อมโยงฐานข้อมูลด้านการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม 4. การจราจรในเขตเมืองมีความแออัด
OPPORTUNITY	THREAT
<ol style="list-style-type: none"> 1. รัฐบาลมีนโยบายในการกระตุ้นเศรษฐกิจด้านการเกษตรและอุตสาหกรรม 2. นโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน 3. นโยบายด้านการประกันสังคมที่จะขยายตัวไปยังกลุ่มแรงงานนอกระบบ 	<ol style="list-style-type: none"> 1. มลพิษที่เพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของโรงงานอุตสาหกรรม 2. ความไม่มีเสถียรภาพของราคาสินค้าเกษตร 3. ความผันผวนของสภาวะอากาศและภัยธรรมชาติ 4. ปัญญาการผลิตมีแนวโน้มสูงขึ้น 5. การกีดกันทางการค้า เช่น อัตราการจัดเก็บภาษี 6. ปัญหาการจราจรติดขัด และอาชญากรรมสูงขึ้น 7. ปัญหาสาธารณสุขโรค น้ำ ไฟฟ้า ไม่พอต่อการขยายตัว 8. ปัญหาค่าแรงที่สูงขึ้น 9. มีมลพิษสูงโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงสูง 12 ประเภท จำนวน 41 โรงงาน ใน 8 อำเภอ

ที่มา : วิเคราะห์โดยทีมที่ปรึกษา

จังหวัดสุพรรณบุรี มีจำนวนระวางที่เสนอให้มีการทบทวนประเภทผังเมืองจากพื้นที่เพื่อการอยู่อาศัยไปสู่พื้นที่อุตสาหกรรมทั้งสิ้น 3 ระวาง ซึ่งแต่ละระวางมีความหนาแน่นของโรงงานอุตสาหกรรมที่แตกต่างกัน สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในจังหวัดนี้มี 1 กลุ่มอุตสาหกรรมหลัก คือ อุตสาหกรรมอาหารและเครื่องดื่ม นอกจากนี้หากวิเคราะห์ SWOT ของจังหวัดตามตารางที่ 19 จะพบว่าจังหวัดนี้ควรมีโครงการที่สำคัญจำนวน 6 โครงการ คือ

1. โครงการปรับปรุงเส้นทางคมนาคมที่เป็นเส้นทางขนาดเล็กให้สามารถรองรับการขนส่งสินค้าเกษตรแปรรูป และอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในพื้นที่ 5 อำเภอหลัก คือ อำเภอเมืองสุพรรณบุรี อำเภอดู่ตอง อำเภอสองพี่น้อง อำเภอศรีประจันต์ และอำเภอเดิมบางนางบวช
2. โครงการพัฒนาเส้นทางจากระหว่างจังหวัดนครปฐม และกาญจนบุรีเพื่อเชื่อมโยงอุตสาหกรรมในภูมิภาค

3. โครงการเสนอปรับปรุงผังเมืองระดับจังหวัดเพื่อกำหนดประเภทโรงงานที่เป็นอุตสาหกรรมหลักของจังหวัดให้สามารถตั้งในพื้นที่
4. โครงการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคอุตสาหกรรมและชุมชน
5. โครงการการกำกับดูแลและการพัฒนาบริการด้านสาธารณสุขให้แก่แรงงานต่างด้าว
6. โครงการป้องกัน ควบคุม กำกับดูแลการเกิดมลพิษจากภาคอุตสาหกรรม

ตารางที่ 19 SWOT ของจังหวัดสุพรรณบุรี

STRENGTH	WEAKNESS
<ol style="list-style-type: none"> 1. เป็นแหล่งเพาะปลูกข้าว อ้อย ลำดับต้นของประเทศ และมีศักยภาพเทียบเท่าประเทศผู้ส่งออกสำคัญของโลก 2. มีอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากภาคเกษตรกรรม มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรทั้งพืชและสัตว์ (เช่น ข้าว อ้อย มะม่วง) ที่มีความพร้อมพัฒนาเข้าสู่ระดับสากล 3. มีอุตสาหกรรมพลังงานแสงอาทิตย์ที่สำคัญในภาคกลาง 4. มีทำเลที่เหมาะสมอยู่ไม่ห่างจากกรุงเทพฯ การคมนาคมที่สะดวกสบาย และใกล้ตลาดกระจายสินค้าผลิตภัณฑ์การเกษตร 5. การเชื่อมโยงด้านโลจิสติกส์ต่าง ๆ ทำให้สุพรรณบุรีสามารถเป็นศูนย์กลางของอุตสาหกรรมการผลิตที่เชื่อมโยงจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและกาญจนบุรี 	<ol style="list-style-type: none"> 1. ผลจากการใช้สารเคมีที่เป็นพิษในภาคเกษตรกรรมทำให้มีสารพิษตกค้าง ทั้งในดินและแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร อาจกระทบต่อภาพลักษณ์การเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย 2. ขาดแรงงานที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง โดยเฉพาะแรงงานระดับอาชีวะ (วิชาชีพ) 3. มีการเคลื่อนย้ายแรงงานไปยังจังหวัดอื่น ๆ เช่น จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 4. มีการพัฒนาธุรกิจการค้าการประกอบการที่ไม่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม ก่อให้เกิดมลพิษและความเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 5. มีปริมาณขยะเพิ่มมากขึ้นเกินสมรรถนะของท้องถิ่น จึงมีขยะตกค้าง กองทิ้ง ก่อให้เกิดทัศนียภาพไม่ดี กระทบภาพลักษณ์การท่องเที่ยว 6. แม่น้ำคูคลองมีปัญหาคุณภาพเสื่อมโทรมและวัชพืชน้ำหนาแน่น จากผลการทิ้งหรือระบายของเสียจากพื้นที่ชุมชน พื้นที่เกษตรกรรม และพื้นที่อุตสาหกรรมลงสู่ลำน้ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่เกษตรกรรมที่กว้างขวาง และยังใช้สารเคมีเป็นพิษในปริมาณมาก

OPPORTUNITY	THREAT
<ol style="list-style-type: none"> 1. นโยบายและมาตรการภาครัฐที่สนับสนุนสินค้าในภาคเกษตร และมาตรการช่วยเหลือด้านภัยพิบัติ 2. การเปิดประตูการค้าสู่เส้นทางเศรษฐกิจตอนใต้ (Southern Economic Corridor) เป็นอีกหนึ่งโอกาสในการพัฒนาการค้าการลงทุนในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 รวมถึงจังหวัดสุพรรณบุรี 3. เชื้อเพลิงจากชีวมวลถือเป็นหนึ่งในพลังงานหมุนเวียนที่รัฐบาลให้ความสนใจและผลักดันให้เกิดผลเป็นรูปธรรมด้วยนโยบายจูงใจ เมื่อพิจารณาศักยภาพของจังหวัดในการเป็นแหล่งผลิตข้าว อ้อย ซึ่งมีผลพลอยได้นำมาใช้ในการผลิตพลังงาน ดังนั้นราคาผลผลิตเหล่านี้จะปรับตัวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง 4. การขยายตัวของตลาดส่งออกสินค้าประเภทอาหาร เช่น ข้าว น้ำตาล ไปยังกลุ่มประเทศอาเซียน 5. การขยายตัวของความรู้ด้านนวัตกรรมการเกษตรและอุตสาหกรรมจากการศึกษาวิจัยที่เพิ่มขึ้นในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา 	<ol style="list-style-type: none"> 1. มาตรการกีดกันทางการค้า หรือข้อกำหนดตลาดต่างประเทศที่ต่างกันทั้ง EU USA และประเทศอื่น ๆ ทำให้ผู้ประกอบการต้องศึกษาให้มากขึ้น และต้องปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง 2. การเคลื่อนย้ายเงินทุนไปยังประเทศที่มีต้นทุนแรงงานต่ำกว่า และการเคลื่อนย้ายแรงงานกลับไปยังภูมิลำเนาเดิมหลังจากเปิดประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน 3. สภาวะการแข่งขันของประเทศเพื่อนบ้านที่กำลังปรับตัวอย่างเห็นได้ชัด ส่งผลให้ธุรกิจต้องเผชิญกับการแข่งขันโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านราคาที่สูงขึ้น 4. การให้ข้อมูล และการรับรู้เข้าใจข้อมูลผลกระทบจากการเปิด AEC ที่ไม่เท่าเทียมกัน 5. มีมลพิษสูงโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงสูง 12 ประเภท จำนวน 72 โรงงานใน 10 อำเภอ

ที่มา : วิเคราะห์โดยทีมที่ปรึกษา

8. สัมมนาเผยแพร่ผลการดำเนินงาน

8.1 กลุ่มจังหวัดนครราชสีมา จังหวัดขอนแก่นและจังหวัดสระบุรี

จัดงานเผยแพร่ที่จังหวัดนครราชสีมา ในวันที่ 21 เมษายน 2558 ที่ห้องปัญญาดารา 1 โรงแรมปัญญาดารา โดยมีจำนวนผู้เข้าร่วมงานรวมทั้งสิ้น 103 คน จำแนกตามหน่วยงานได้ดังนี้

- จังหวัดนครราชสีมา
  - ส่วนราชการ จำนวน 34 คน
  - หน่วยงานเอกชน/ผู้ประกอบการ จำนวน 6 คน
  - ภาคประชาชน จำนวน 20 คน
- จังหวัดขอนแก่น
  - ส่วนราชการ จำนวน 4 คน
  - หน่วยงานเอกชน/ผู้ประกอบการ จำนวน 4 คน
  - ภาคประชาชน จำนวน 20 คน
- จังหวัดสระบุรี
  - ส่วนราชการ จำนวน 1 คน
  - หน่วยงานเอกชน/ผู้ประกอบการ จำนวน 4 คน
  - ภาคประชาชน จำนวน 10 คน

8.2 กลุ่มจังหวัดปราจีนบุรีและจังหวัดฉะเชิงเทรา

จัดงานเผยแพร่ที่จังหวัดปราจีนบุรี ในวันที่ 22 เมษายน 2558 ที่ห้องศรีปราจีน โรงแรมทวาราวดี จังหวัดปราจีนบุรี โดยมีผู้เข้าร่วมรวมทั้งสิ้น 107 คน จำแนกตามหน่วยงานได้ดังนี้

- จังหวัดปราจีนบุรี
  - ส่วนราชการ จำนวน 22 คน
  - หน่วยงานเอกชน/ผู้ประกอบการ จำนวน 8 คน
  - ภาคประชาชน จำนวน 60 คน
- จังหวัดฉะเชิงเทรา
  - ส่วนราชการ จำนวน 2 คน
  - หน่วยงานเอกชน/ผู้ประกอบการ จำนวน 5 คน
  - ภาคประชาชน จำนวน 10 คน

8.3 กลุ่มจังหวัดกาญจนบุรี จังหวัดสุพรรณบุรีและจังหวัดเพชรบุรี

จัดงานเผยแพร่ที่จังหวัดกาญจนบุรี ในวันที่ 24 เมษายน 2558 ที่ห้องสังขละบุรี 1 โรงแรมริเวอร์แคว โดยมีจำนวนผู้เข้าร่วมงานรวมทั้งสิ้น 121 คน จำแนกตามหน่วยงานได้ดังนี้

- จังหวัดกาญจนบุรี
  - ส่วนราชการ จำนวน 40 คน
  - หน่วยงานเอกชน/ผู้ประกอบการ จำนวน 16 คน
  - ภาคประชาชน จำนวน 40 คน
- จังหวัดสุพรรณบุรี
  - ส่วนราชการ จำนวน 2 คน
  - หน่วยงานเอกชน/ผู้ประกอบการ จำนวน 4 คน
  - ภาคประชาชน จำนวน 6 คน
- จังหวัดเพชรบุรี
  - ส่วนราชการ จำนวน 1 คน
  - หน่วยงานเอกชน/ผู้ประกอบการ จำนวน 2 คน
  - ภาคประชาชน จำนวน 10 คน

8.4 สรุปความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากการสัมมนาเผยแพร่ในพื้นที่ต่อแผนยุทธศาสตร์เชิงรุกในการพัฒนาให้พื้นที่ที่กำหนดเป็นอุตสาหกรรมรายจังหวัดที่ได้รับจากการจัดสัมมนาเผยแพร่ผลการดำเนินโครงการพัฒนาพื้นที่อย่างมีศักยภาพเพื่อรองรับการลงทุนในจังหวัดที่มีศักยภาพในการเจริญเติบโตสูง ในพื้นที่ทั้ง 8 จังหวัดมีความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เข้าร่วมสัมมนาเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ซึ่งสามารถสรุปประเด็นได้ดังนี้

1. ภาครัฐ ควรจัดให้มีการเผยแพร่ข้อมูลและข่าวสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการในพื้นที่ รวมถึงผลกระทบทั้งด้านบวกและด้านลบให้แก่ผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดมีส่วนร่วมรับรู้และตัดสินใจร่วมกัน
2. นโยบายของภาครัฐระหว่างส่วนกลางและส่วนภูมิภาค บางกรณีไม่มีความสอดคล้องกันและซ้ำซ้อน ไม่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ของตนอย่างชัดเจน ทำให้ผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนไม่ชัดเจนว่า นโยบายเหล่านั้นมีทิศทางไปในทางใด ทั้งในแง่ของผู้ปฏิบัติที่รับผิดชอบงานทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค อาทิ อุตสาหกรรมจังหวัด เป็นต้น รวมถึงผู้ที่ได้รับผลกระทบทั้งประชาชนภายในจังหวัด ผู้ประกอบการภายในจังหวัด จึงควรให้มีการประสานความร่วมมือและดำเนินการร่วมกันทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคในทิศทางเดียวกัน โดยให้ความสำคัญต่อบทบาทหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ประจำจังหวัดมากขึ้น เพื่อให้สามารถสะท้อนภาพและความต้องการของทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคได้เข้าใจและตรงกันมากขึ้น

3. เร่งให้เกิดการบูรณาการระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กัน หรือสามารถเกื้อกูลกันให้ผู้ประกอบการ ประชาชน ได้รับการบริการหรือการแก้ปัญหาต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว ไม่ควรปฏิเสธหรือโยนความรับผิดชอบไปมาระหว่างกัน รวมถึงควรมีการพิจารณานโยบายระหว่างหน่วยงานในเบื้องต้นก่อน เพื่อให้การดำเนินการโครงการทั้งหมดมีความสอดคล้องกัน อาทิ พื้นที่ที่มีอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมาก หรือเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมสำคัญ ควรจะมีการศึกษาเรื่อง ระบบคมนาคมขนส่ง ที่สอดคล้องกัน เพื่อไม่ให้ส่งผลกระทบต่อทั้งชุมชนและผู้ประกอบการ รวมถึงสาธารณสุขภาคอื่น การเตรียมความพร้อมด้านสาธารณสุข ตำรวจ เพื่อป้องกันปัญหาด้านสังคมด้วย เป็นต้น เพราะปัจจุบันการดำเนินการส่วนใหญ่ไม่สอดคล้องกัน เป็นการทำให้แก้ปัญหาเฉพาะหน้าเป็นหลัก
4. การดำเนินการใด ๆ ควรจะมีความสอดคล้องต่อเนื่อง โดยอาจจะกำหนดเป็นกรอบใหญ่ และค่อย ๆ ดำเนินการไปอย่างเป็นขั้นตอน เพราะส่วนใหญ่การทำโครงการจะเป็นการดำเนินการเพียงครั้งเดียวจบ ซึ่งทำให้ไม่มีประสิทธิภาพดีเท่าที่ควร จึงควรมีการปรับปรุงและดำเนินการต่อไปอย่างต่อเนื่อง

*****